

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

STRATEGICZNA OCENA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
FRAGMENTU MIASTA RADOMSKA W REJONIE ZAKŁADU CIEPŁOWNICZEGO

Zamawiający:		URZĄD MIASTA RADOMSKA ul. Tysiąclecia 5 97-500 Radomsko
Opracowanie:	PRACOWNIA URBANISTYCZNO-ARCHITEKTONICZNA MONDRA design Łukasz Woźniak URBANISTYKA ARCHITEKTURA ul. Długa 21, 95-030 Rzgów ul. Prez. Gabriela Narutowicza 37 lok. 4D, 90-125 Łódź +48 (42) 630 01 59 +48 502 568 968 +48 502 594 688 NIP: 728 255 84 25 REGON: 100540236 info@mondradesign.pl lukasz.wozniak@mondradesign.pl www.mondradesign.pl	
Etap planistyczny:	OPINIE I UZGODNIENIA	
Miejsce i data opracowania:	Łódź, 27.04.2023 r. aktualizacja 07.06.2023 r.	
Autor opracowania:	mgr inż. arch. Łukasz Woźniak 	

SPIS TREŚCI

1.	WPROWADZENIE	4
1.1.	POSTĘPOWANIE W SPRAWIE STRATEGICZNEJ OCENY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	4
1.2.	CEL I ZAKRES OPRACOWANIA PROGNOZY	5
1.3.	METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY	6
2.	ANALIZA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	8
2.1.	ZAWARTOŚĆ I GŁÓWNE CELE PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	8
2.2.	USTALENIA ODNOSZĄCE SIĘ BEZPOŚREDNIO DO OBSZARÓW NATURA 2000	10
2.3.	OKREŚLENIE CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSÓB ICH UWZGLĘDNIENIA	10
2.3.1.	Ochrona bioróżnorodności	11
2.3.2.	Ochrona powietrza	12
2.3.3.	Przeciwdziałanie i łagodzenie zmian klimatu	13
2.3.4.	Ochrona wód i przeciwdziałanie skutkom suszy	13
2.3.5.	Gospodarka odpadami	14
2.4.	POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI	15
2.4.1.	Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego	15
2.4.2.	Polityka przestrzenna i planistyczna	17
2.4.3.	Decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach i inne decyzje określające warunki korzystania ze środowiska, istotne z punktu widzenia analizowanego dokumentu	18
3.	ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA OBSZARU OBJĘTEGO USTALENIAMI DOKUMENTU PLANISTYCZNEGO	19
3.1.	POŁOŻENIE GEOGRAFICZNE ORAZ UŻYTKOWANIE I ZAGOSPODAROWANIE TERENÓW	19
3.2.	BUDOWA GEOLOGICZNA I GRUNTY	22
3.3.	KLIMAT I POWIETRZE ATMOSFERYCZNE	23
3.4.	STOSUNKI WODNE	24
3.4.1.	Wody powierzchniowe	24
3.4.2.	Jednolite części wód powierzchniowych	25
3.4.3.	Zasoby wód podziemnych	25
3.4.4.	Jednolite części wód podziemnych	27
3.5.	OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY ZAGROŻENIA SUSZĄ	28
3.6.	RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA I POWIĄZANIA EKOLOGICZNE	28
3.6.1.	System przyrodniczy, fauna i flora	28
3.6.2.	Formy ochrony przyrody i powiązania ekologiczne	29
3.7.	DZIEDZICTWO KULTUROWE I ZABYTKI	30
3.8.	ODPORNOŚĆ ŚRODOWISKA NA DEGRADACJĘ ORAZ ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI	30
4.	IDENTYFIKACJA PODSTAWOWYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW OBJĘTYCH FORMAMI OCHRONY PRZYRODY	32
5.	ANALIZA I OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU	32
6.	ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA, W TYM NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TYCH OBSZARÓW Z UWZGLĘDNIENIEM ZALEŻNOŚCI MIĘDZY TYMI ELEMENTAMI ŚRODOWISKA I MIĘDZY ODZIAŁYWANIAM NA TE ELEMENTY	33
6.1.	PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	33

6.2.	GOSPODARKA ZASOBAMI -----	37
6.3.	OCHRONA POWIETRZA I KLIMATU -----	37
6.3.1.	Stan powietrza atmosferycznego i adaptacja do zmian klimatycznych -----	37
6.3.2.	Klimat akustyczny -----	39
6.3.3.	Pola elektromagnetyczne -----	39
6.4.	OCHRONA RÓŻNORODNOŚCI BIOLOGICZNEJ -----	39
6.5.	GOSPODARKA ŚRODOWISKIEM GRUNTOWO-WODNYM -----	40
6.6.	GOSPODARKA ZASOBAMI WODNYMI -----	41
6.7.	OCHRONA ZABYTEKÓW I DZIEDZICTWA KULTUROWEGO -----	41
6.8.	OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE KRAJOBRAZU -----	42
6.9.	WARUNKI ZDROWOTNE -----	42
6.10.	STAN BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO ORAZ OCHRONA DÓBR MATERIALNYCH -----	42
7.	MOŻLIWE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO -----	42
8.	REKOMENDACJE DLA PROJEKTU -----	43
8.1.	ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAWCZE, OGRANICZAJĄCE I KOMPENSACYJNE ZAWARTE W PROJEKCIE -----	43
8.2.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE -----	43
8.3.	WSKAZANIE NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY -----	44
8.4.	PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI PROJEKTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA -----	44
9.	STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM -----	45
10.	MATERIAŁY WEJŚCIOWE -----	47
11.	OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY -----	48

1. WPROWADZENIE

1.1. Postępowanie w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko

Potrzeba kompleksowego podejścia do oceniania skutków środowiskowych jest jednoznacznie zapisana w przepisach prawnych. Bezpośrednią delegacją dla postępowania w sprawie przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w prawodawstwie polskim stanowi art. 46 *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm.), dalej ustawa ooś, dokonującej w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektyw Wspólnot Europejskich¹. Zgodnie z ww. ustawą przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty:

- 1) koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego,
- 2) polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywanych lub przyjmowanych przez organy administracji, wyznaczających ramy dla późniejszych realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
- 3) polityk, strategii, planów lub programów innych niż wymienione w pkt. 1 i 2, których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000 lub nie wynikających z tej ochrony.

Przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane również w przypadku wprowadzenia zmian do przyjętych dokumentów.

Strategiczna ocena oddziaływania zdefiniowana została w art. 3 ust. 1 pkt. 14 ustawy ooś jako postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu, obejmująca w szczególności: uzgodnienie stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko, sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko (tzw. dokumentacja oceny), uzyskanie wymaganych ustawą opinii oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. Jest instrumentem służącym realizacji zasady integracji ochrony środowiska z politykami sektorowymi, przyczyniając się do jednoczesnej realizacji zasady zrównoważonego rozwoju oraz zasady kompleksowości. Zasada integracji ochrony środowiska z politykami sektorowymi zakłada, że wymagania ochrony środowiska będą uwzględniane we wszystkich działaniach i sferach aktywności władz publicznych przez zastosowanie właściwych procedur przy tworzeniu strategicznych dokumentów sektorowych.

Zgodnie z wymogami *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* - zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Radomska w rejonie zakładu ciepłowniczego został

¹ W prawie Unii Europejskiej podstawę stanowi przede wszystkim dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE 2001 L 197/30)

uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Łodzi (pismem znak: WOOS.411.8.2023.AJa) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Radomsku (pismem znak: ZNS.90280.1.2023) W toku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko niniejsza Prognoza oddziaływania na środowisko została zaopiniowana przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi pismem znak:, Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Radomsku pismem znak

Udział społeczeństwa to kluczowy etap procedury oceny oddziaływania na środowisko, który jest zgodny z międzynarodowymi zobowiązaniami UE wynikającymi z konwencji z Aarhus². Ogłoszeniem i obwieszczeniem w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poinformowano również o wszczęciu postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko oraz o możliwości składania wniosków, w tym do dokumentu Prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń przedmiotowego projektu. W dalszym toku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dokument Prognozy dołączono do wyłożonego do publicznego wglądu wraz z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w dniach od oraz poinformowano o możliwości składania uwag do dokumentów w nieprzekraczalnym terminie do dnia

1.2. Cel i zakres opracowania prognozy

Głównym celem opracowania prognozy oddziaływania na środowisko jest ustalenie znaczącego oddziaływania realizacji ustaleń ocenianego dokumentu na środowisko, w tym znaczącego oddziaływania na obszar Natura 2000, z uwzględnieniem możliwych wariantów opracowania dokumentu. Ponadto pełni ona funkcję materiału pomocniczego w publicznej dyskusji w kontekście mogących się pojawić uciążliwości dla mieszkańców miasta i innych użytkowników jej przestrzeni oraz zawiera informacje, które mogą być podstawą do podjęcia przez Radę Miejską w Radomsku ostatecznej decyzji o przyjęciu analizowanego dokumentu.

Niniejsza prognoza uwzględnia wymagania określone w art. 51 *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, zgodnie z którymi dokumentacja oceny:

1. zawiera:

- informację o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami,
- informację o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informację o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;

2. określa, analizuje i ocenia:

² Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisana 25.06.1998 r. w Aarhus, podczas IV Paneuropejskiej Konferencji Ministrów Ochrony Środowiska. Konwencja weszła w życie 30.10.2001 r., zapewnia członkom społeczeństwa (osobom fizycznym i reprezentującym je stowarzyszeniom) prawo dostępu do informacji o środowisku i udziału w podejmowaniu decyzji w sprawach dotyczących środowiska.

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe, chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
3. przedstawia:
- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

1.3. Metody zastosowane przy sporządzeniu prognozy

Obecnie metodyka sporządzania prognoz w toku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko nie jest ściśle określona przepisami prawnymi, które regulują zakres dokumentu oraz procedury formalno-prawne opracowania. Niezależnie od powyższego, metodyka prognozy oddziaływania na środowisko w toku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jest znacząco ograniczona rodzajem ocenianego dokumentu planistycznego – zależy od jego charakteru oraz zakresu regulacji planistycznej.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowiącego akt prawa miejscowego, regulującego przeznaczenie terenów oraz zasady zagospodarowania przestrzennego, w tym zabudowy terenów. Zakres ocenianego dokumentu warunkuje przyjęte metody oceny oddziaływania na środowisko realizacji jego ustaleń. Prognoza oddziaływania na środowisko wykorzystuje metody prognozowania przyczynowo – skutkowego oraz metodę scenariuszy. W niniejszej prognozie przyjęto model prognozowania polegający na wyznaczeniu skutków i ich ocenie, nie zaś model prognozowania bezpośredniego oddziaływania poszczególnych inwestycji na środowisko, który jest wykorzystywany w trakcie postępowania administracyjnego prowadzącego do wydania zgody na realizację przedsięwzięcia. Strategiczna ocena na środowisko kładzie większy nacisk na związek oceny z procesem decyzyjnym, którego sama ocena jest nieodłącznym elementem. Model ten jest stosowany najczęściej w ocenie polityk i strategii rozwoju oraz innych dokumentów, które nie wskazują konkretnych przedsięwzięć tylko ramy i kierunki przekształceń w poszczególnych sferach rozwoju społeczno-gospodarczego. Ze względu na rolę dokumentu w procesie planistycznym metody scenariuszy odnoszące się do projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego to scenariusze skutków projektowanych zmian – sprawdzające (służące ich ocenianiu). Możliwość wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań warunkuje konieczność dodatko-

wej analizy – zasadności przedstawienia rozwiązań alternatywnych do tych przyjętych w ocenianym dokumencie (alternatywnej wersji scenariusza rozwoju w wybranych aspektach planistycznych).

W ocenie stanu środowiska powszechnie są wykorzystywane metody indykacyjne, polegające na wykorzystywaniu istniejących wzajemnych powiązań komponentów środowiska – cech środowiska, które wskazują na możliwości zmian innych, ściśle z nimi związanych cech. Jako wskaźnikowe są wykorzystywane zazwyczaj cechy biotyczne (fizyczno-chemiczny stan komponentów środowiska), a także procesy rzeźbotwórcze (erozje, procesy osuwiskowe wywołane czynnikami przyrodniczymi i antropogenicznymi) oraz wskaźniki glebowe. Metody te są powszechnie wykorzystywane również do analizy warunków społeczno-gospodarczych i są uzupełniane metodami statystycznymi, które pozwalają na określenie tendencji i cykliczności procesów oraz na określenie związków pomiędzy zjawiskami zachodzącymi w środowisku. Badanie zmian środowiska jest realizowane przez zestawienie graficzne obramowujące różne stany warunków środowiskowych, dlatego uzupełnieniem w prognozowaniu są metody kartograficzne, obramowujące zarówno przestrzenne skutki realizacji dokumentu jak i stan środowiska (jego poszczególnych komponentów). Zadaniem prognozy jest wyróżnienie powierzchni (stref, obszarów, terenów) które w przyszłości będą się charakteryzowały określonymi cechami, w odniesieniu do specyfiki ocenianego dokumentu. Tekst prognozy zawiera część graficzną – ryciny przedstawiające stan wybranych komponentów środowiska, w skali dostosowanej do treści przedstawianych danych.

Kluczowym elementem prognozy jest ocena potencjalnego znaczącego oddziaływania na środowisko³ realizacji ustaleń projektowanego dokumentu. W tym celu odniesiono się do poszczególnych cech komponentów środowiska uwzględniając elementy środowiska przyrodniczego, jak i kulturowego (w tym wpływ na ludzi i ich zdrowie oraz na dobra materialne i zabytki). W ocenie zostały uwzględnione rodzaje oddziaływania, w podziale na charakter (pozytywne, negatywne), relacje oddziaływania z elementem podlegającym oddziaływaniu (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane) oraz horyzont czasowy oddziaływania (krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe) oraz odwracalność zmian wynikających z oddziaływania (stałe, chwilowe). Prognozowane oddziaływania wg przyjętych metod przedstawiono w ujęciu macierzowym w tzw. macierzy skutków środowiskowych. Wyniki analizy zawarte w macierzy skutków środowiskowych zostały opatrzone komentarzem dotyczącym ich wpływu na poszczególne komponenty środowiska. Przyjęto, że oddziaływanie pozytywne stanowi oddziaływanie powodujące poprawę w odniesieniu do zdiagnozowanego stanu środowiska; oddziaływanie negatywne stanowi oddziaływanie powodujące niekorzystną (z punktu widzenia celów ochrony środowiska) zmianę w odniesieniu do zdiagnozowanego stanu środowiska.

W celu określenia, czy prognozowane oddziaływanie będzie znaczące dla wybranego komponentu środowiska jest konieczne określenie skali i wielkości mogących wystąpić oddziaływań. Skala prognozowanych oddziaływań świadczy o zasięgu występowania określonych skutków środowiskowych. Przewidziane oddziaływanie może dotyczyć zasobów ważnych i wzajemnie powiązanych w skali lokalnej, regionalnej lub w skali całego kraju, a więc charakteryzować się wystąpieniem skutków środowiskowych w skali lokalnej, regionalnej lub krajowej. W celu oceny wielkości oddziaływań mogących wystąpić w skutek realizacji projektu posłużono się metodą punktową. Ocena ta pozwoliła na sformułowanie wniosków dotyczących skali oddziaływań

³ znaczące oddziaływanie definiowane wg przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie wraz z aktami wykonawczymi

– od pomijalnej i niskiej, nie wpływającej na stan równowagi przyrodniczej lub warunki życia i bezpieczeństwa ludzi do wysokiej – powodującej całkowitą zmianę warunków równowagi przyrodniczej lub warunków życia i bezpieczeństwa ludzi, w tym wymagającej działań naprawczych lub rekompensacyjnych.

2. ANALIZA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

2.1. Zawartość i główne cele projektowanego dokumentu

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tj. projektu aktu prawa miejscowego określającego przeznaczenie terenów oraz zasady zagospodarowania przestrzennego, w tym możliwości zabudowy terenów. Zakres dokumentu ściśle określają przepisy *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* - projekt planu miejscowego obejmuje ustalenia zawarte w uchwale oraz w części graficznej.

Projekt planu miejscowego dotyczy obszaru, którego granice zostały wskazane na załączniku graficznym do uchwały nr LII/512/22 Rady Miejskiej w Radomsku z dnia 30 września 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Radomska w rejonie Zakładu Ciepłowniczego.

Obszar objęty projektem planu miejscowego obejmuje działkę na której zlokalizowany jest zakład ciepłowniczy oraz działkę pod realizację inwestycji związanej ze spalarnią odpadów. Plan miejscowy umożliwi powiększenie istniejącego zakładu oraz umożliwi lokalizację obiektów budowlanych, urządzeń i instalacji związanych z ciepłownictwem w tym również produkcją energii elektrycznej, termicznym przekształceniem odpadów, ich zgazowaniem oraz stosowaniem technologii wodorowych. Dopuszczone nowe obiekty budowlane będą wykorzystywane do pozyskania energii ze źródeł innych niż konwencjonalne (węgiel kamienny) i wprowadzenie jej do systemu ciepłowniczego oraz dodatkowo do systemu elektroenergetycznego. Pozwoli to ograniczyć negatywny wpływ ciepłowni na środowisko naturalne oraz wykorzystać alternatywne źródła energii do produkcji ciepła wykorzystywanego przez mieszkańców Radomska.

Obszar objęty planem miejscowym posiada bezpośredni dostęp do istniejącej drogi publicznej oraz infrastruktury technicznej.

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA TERENU 1IC:

12.1. Dla terenu oznaczonego symbolem 1IC ustala się przeznaczenie jako teren ciepłownictwa.

2. W granicach terenu ustala się możliwość lokalizacji:

- 1) obiektów budowlanych, urządzeń i instalacji związanych z ciepłownictwem, w tym również produkcją energii elektrycznej, termicznym przekształcaniem odpadów, ich zgazowaniem, stosowaniem technologii wodorowych lub innych technologii związanych z poprawą efektywności energetycznej produkcji ciepła i energii elektrycznej;
- 2) usług handlu realizowanych jako towarzyszące obiektom i urządzeniom związanym z ciepłownictwem i produkcją energii elektrycznej;
- 3) składów i magazynów, budynków lub pomieszczeń biurowych i socjalnych, budynków gospodarczych i garażowych, wiat, dróg wewnętrznych, parkingów i placów, urządzeń budowlanych, urządzeń infrastruktury technicznej.

3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 10%;
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 60%;
- 4) intensywność zabudowy od 0,01 do 1,2;
- 5) maksymalna wysokość zabudowy:
 - a) budynków – 25 m,
 - b) pozostałych obiektów budowlanych, w szczególności budowli, urządzeń, instalacji i kominów – 60 m,
 - c) jeżeli wynika to z potrzeb technologicznych dopuszcza się możliwość lokalizacji części budynków o wysokości maksymalnie 35 m, jednak ich powierzchnia zabudowy nie może stanowić więcej niż 10% powierzchni zabudowy wszystkich budynków zlokalizowanych na działce budowlanej;
- 6) dachy o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 30°.

4. Dopuszcza się realizację powierzchni biologicznie czynnej w formie zielonych płotów, dachów lub elewacji.

5. Ustala się strefę zieleni zgodnie z rysunkiem planu w której:

- 1) nakazuje się wprowadzenie nasadzeń wielopiętrową zielenią o charakterze izolacyjnym, rozumianą jako pas zwartej zieleni zawierający zieleń niską (rośliny osiągające wysokość do 0,4 m), średniowysoką (drzewa i krzewy o wysokości od 0,4 m do 4,0 m) oraz wysoką (drzewa i krzewy o wysokości powyżej 4,0 m) stanowiący barierę do rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń powietrza, pyłów oraz hałasu;
- 2) dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej,
- 3) zakazuje się lokalizacji budynków, wiat i zadaszeń oraz utwardzenia terenu z wyjątkiem dojazdów i dojazdów;
- 4) w granicach strefy ochronnej od napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia zakazuje się nasadzeń i utrzymywania drzew i krzewów o wysokości większej niż 3 m.

W zakresie obowiązujących przepisów odrębnych oraz wymogów wynikających z przepisów odrębnych projekt planu miejscowego:

- Ustala zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.
- Dopuszcza lokalizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko pod warunkiem spełnienia wszelkich wymogów określonych w przepisach odrębnych.
- Nakazuje się stosowanie rozwiązań technicznych i technologicznych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych.
- Zmiany stosunków gruntowo-wodnych nie mogą negatywnie oddziaływać na tereny sąsiednie, a sposób odprowadzenia wód opadowych lub roztopowych powinien uwzględniać uwarunkowania terenów sąsiednich i nie może powodować na nich szkód zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu prawa wodnego.
- Cały obszar objęty planem zlokalizowany jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 408 Niecka Miechowska.

- W strefach sanitarnych od cmentarza w odległości do 150 od cmentarza obowiązują zgodnie z przepisami odrębnymi ograniczenia w lokalizacji obiektów budowlanych, w tym zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego, zakładów przechowywujących artykuły żywności i studni.

Ustalenia projektu w zakresie odnawialnych źródeł energii

Projekt planu miejscowego ustala zakaz lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru o mocy większej niż 10 kW.

Zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: *Plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia również lokalizację mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii⁴ również w przypadku innego przeznaczenia niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich urządzeń.*

Analizowany projekt planu miejscowego nie zawiera zakazów w zakresie realizacji mikroinstalacji, - w związku z powyższym stanowi dokument stwarzający ramy do realizacji mikroinstalacji w rozumieniu przepisów odrębnych. Rozwój energetyki opartej o mikroinstalacje wytwarzające energię elektryczną i ciepłą na własny użytek stanowi proces nieszkodliwy dla środowiska, pośrednio wpływający pozytywnie na realizację wybranych celów środowiskowych m.in. w zakresie ochrony powietrza, przeciwdziałania negatywnym zmianom klimatycznym, ochrony powierzchni ziemi, w związku z powyższym nie wymaga prognozowania działań minimalizujących negatywne oddziaływanie.

2.2. Ustalenia odnoszące się bezpośrednio do obszarów Natura 2000

Ustalenia przedmiotowego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie dotyczą obszarów objętych ochroną w ramach sieci obszarów Natura 2000 – obszar objęty projektem nie znajduje się w zasięgu tych obszarów oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Planowany charakter zagospodarowania terenów nie stwarza ram do realizacji inwestycji, których wielkość oddziaływania mogła by dotyczyć tych terenów. W związku z powyższym, prognoza oddziaływania na środowisko nie wymaga uwzględnienia analizy i oceny oddziaływań analizowanego projektu na cele, przedmiot oraz integralność obszarów Natura 2000.

2.3. Określenie celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposób ich uwzględnienia

⁴ mikroinstalacja – instalacja odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW.

Cele ochrony środowiska, w tym cele ochrony przyrody, ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym znajdują swoje odzwierciedlenie w prawie krajowym i dokumentach powstałych na jego podstawie, określających politykę w zakresie ochrony środowiska. Poniżej określono główne cele obowiązującej polityki ekologicznej Unii Europejskiej oraz krajowe cele szczegółowe wg podstawowych sektorów ochrony środowiska w Polsce wraz ze sposobem ich uwzględnienia w analizowanym dokumencie.

2.3.1. Ochrona bioróżnorodności

Ochrona różnorodności biologicznej jest warunkiem stabilnego funkcjonowania ekosystemów, decyduje o większej ich odporności na niekorzystne czynniki zewnętrzne⁵. Głównym dokumentem w zakresie ochrony bioróżnorodności biologicznej jest „Strategia zrównoważonego rozwoju UE⁶”. Obecnie Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 r.

Celem strategii jest zapewnienie do 2030 r. europejska różnorodność biologiczna weszła na ścieżkę regeneracji z korzyścią dla przyrody, ludzi i klimatu. W tym celu strategii ustanawia się kompleksowe ramy zobowiązań i działań z myślą o walce z głównymi przyczynami utraty różnorodności biologicznej, którymi są:

1. Zmiana użytkowania gruntów i mórz.
2. Nadmierna eksploatacji zasobów biologicznych.
3. Zmiana klimatu.
4. Zanieczyszczenie.
5. Występowanie inwazyjnych gatunków obcych.

Głównym dokumentem określającym cele polityki środowiskowej państwa w zakresie ochrony bioróżnorodności Polski jest „Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2014-2020”. Cel nadrzędny stanowi poprawa stanu różnorodności biologicznej i powiązanie jej ochrony z rozwojem społeczno-gospodarczym kraju. Cele strategiczne sformułowano w następujący sposób:

- A. Podniesienie poziomu wiedzy oraz kształtowanie postaw społeczeństwa związanych z włączeniem się do działań na rzecz różnorodności biologicznej.
- B. Włączenie wybranych sektorów gospodarki w działania na rzecz różnorodności biologicznej.
- C. Zachowanie i przywrócenie populacji zagrożonych gatunków i siedlisk.
- D. Efektywne zarządzanie zasobami przyrodniczymi.
- E. Utrzymanie i odbudowa ekosystemów oraz ich usług.
- F. Ograniczenie presji gatunków inwazyjnych i konfliktowych.
- G. Ograniczenie i łagodzenie skutków zmian klimatycznych.

⁵ Założenie to było podstawą uznania ochrony bioróżnorodności biologicznej za jeden z celów unijnej polityki ochrony środowiska. Jest obecnie jednym z priorytetów głównego nurtu polityki unijnej.

⁶ przyjęta w 2001 r. na szczycie przywódców państw Unii w Göteborgu, stanowiąca dokument uzupełniający zaakceptowanej rok wcześniej strategii lizbońskiej. Różnorodność biologiczna jest integralnym elementem wielu dziedzin objętych prawodawstwem unijnym. Cele z nią związane realizują nie tylko uregulowania z zakresu ochrony środowiska, ale także regulacje prawne dotyczące unijnych polityk sektorowych.

H. Ochrona różnorodności biologicznej poprzez rozwój współpracy międzynarodowej.

Podstawą unijnej polityki ochrony przyrody są dwa akty prawne: dyrektywa 2009/147/WE w sprawie ochrony dzikich ptaków (tzw. dyrektywa ptasia) oraz dyrektywa 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. dyrektywa siedliskowa), na podstawie których funkcjonuje sieć obszarów Natura 2000.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Projekt planu miejscowego nie dotyczy obszarów charakteryzujących się wysokimi walorami przyrodniczymi (w skali regionalnej czy krajowej), w tym obszarów objętych formami ochrony przyrody na podstawie przepisów *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* oraz nie graniczy z takimi terenami. Ustalenia studium nie naruszają przyjętych kierunków ochrony przyrody oraz środowiska, w tym systemu obszarów Natura 2000.

2.3.2. Ochrona powietrza

Europejskie przepisy są nakierowane na eliminację różnych typów zanieczyszczeń pochodzących z wielu źródeł, zarówno stacjonarnych jak i mobilnych, regulują w szczególności:

1. minimalne normy jakości powietrza oraz zobowiązuje do podejmowania działań zaradczych w przypadku, gdy dochodzi do przekroczenia tych norm,
2. obowiązek monitoringu wybranych substancji zanieczyszczających u źródeł emisji,
3. normy dopuszczalnej emisji dla źródeł mobilnych oraz standardy jakości paliw,
4. wymogi harmonizacji metod pomiaru stężenia zanieczyszczeń i strategii monitoringu jakości powietrza krajów członkowskich,
5. zasady dostępu do informacji o jakości powietrza opinii publicznej i wszystkim zainteresowanym stronom.

„Strategia tematyczna dotycząca zanieczyszczenia powietrza” wskazała na potrzebę uproszczenia prawodawstwa w sprawie jakości powietrza. Takim zabiegiem było scalenie w jeden akt prawny kilku wcześniejszych dyrektyw: Dyrektywę 2008/50/WE w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (tzw. dyrektywa CAFE). Dyrektywa CAFE nie zmienia dotychczasowych dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń, uzupełnia ich wykaz o nową substancję – pył zawieszony PM_{2,5}. Normy w zakresie pyłu zawieszzonego PM_{2,5} mają być wprowadzane w życie w okresie 2010-2020. Celem dyrektywy jest również wzmocnienie przepisów dotyczących wdrażania planów i programów, mających na celu osiągnięcie założonych parametrów jakości powietrza. Wytyczne strategii tematycznej są uwzględniane w krajowych programach ochrony powietrza.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Projekt planu miejscowego obejmuje teren istniejącego zakładu ciepłowniczego który jest emitorem zanieczyszczeń powietrza jednak posiada odpowiednie zgody (zintegrowane pozwolenie znak: PŚIII.6222.3.2014 z dnia 25 listopada 2014 r. dla instalacji IPPC do spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50 MN). Ustalenia szczegółowe uwzględniają konieczność stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych.

2.3.3. Przeciwdziałanie i łagodzenie zmian klimatu

Przeciwdziałanie zmianom klimatu stało się jednym z najważniejszych celów europejskiej polityki ekologicznej. Zgodnie z zasadą przyczynowości – fundamentem europejskiej polityki ekologicznej – za celowe uznano ograniczenie emisji gazów szklarniowych, tak by potencjalny wzrost temperatury w skali globalnej nie przekroczył 2°C. Program działań zakłada ustabilizowanie koncentracji gazów szklarniowych w atmosferze, co wymagać będzie redukcji emisji CO₂ o 70% w perspektywie długoterminowej. Najważniejszym instrumentem realizacji celów unijnej polityki klimatycznej jest przyjęty w 2014 r. tzw. pakiet klimatyczno-energetyczny do roku 2030, który zakłada, że Unia Europejska powinna:

- poprawić efektywność energetyczną,
- zreformować unijny system handlu uprawnieniami do emisji,
- zwiększyć udział energii ze źródeł odnawialnych do 27% całkowitego zużycia energii finalnej,
- zmniejszyć emisję gazów cieplarnianych o co najmniej 40% z porównaniem z 1990 r.

Główne dokumenty unijne tj. *Biała Księga – Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania* (COM Biała Księga 2009), *Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmian klimatu* (COM 0216 final, 2016), *Porozumienie paryskie* (Porozumienie paryskie – Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, 2016) mają swoje odzwierciedlenie w polityce krajowej tj. strategiach i działaniach wdrażających, z czego do głównych należą: Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do 2020 r. z perspektywą do 2030 r. (SPA, 2013), w której wskazano cele i kierunki działań adaptacyjnych dla najbardziej wrażliwych sektorów: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna i obszary chronione, zdrowie, energetyka, budownictwo oraz transport. Wskazano w nim znaczenie miast w procesach adaptacyjnych ze względu na ich wrażliwość na zmiany klimatyczne. Krajowa Polityka Miejska do 2030 r. (2022) wyróżnia wyzwania dotyczące miast i ich obszarów funkcjonalnych oraz proponuje priorytetowe kierunki rozwiązań wokół kwestii problemów suburbanizacji i ładu przestrzennego, współpracy w miejskich obszarach funkcjonalnych oraz wzmocnienia zdolności rozwojowych, jakości środowiska przyrodniczego w miastach i działań adaptacyjnych wobec zmian klimatu, systemów mobilności miejskiej i bezpieczeństwa, zwłaszcza niechronionych uczestników ruchu oraz promocji działań na rzecz podniesienia kapitału społecznego, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb mieszkaniowych.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Projekt planu miejscowego nie ustala zasad zagospodarowania przestrzennego, umożliwiających lokalizację obiektów, których działalność w sposób stały i długoterminowy mogłaby wpłynąć negatywnie zmiany klimatu; zawiera ustalenia szczegółowe dotyczące gospodarki lokalnej.

2.3.4. Ochrona wód i przeciwdziałanie skutkom suszy

Ochrona wód to jeden z najlepiej rozwiniętych działań unijnej polityki ochrony środowiska. Obecnie głównym instrumentem unijnej polityki w tej dziedzinie jest przyjęta w 2000 r. tzw. „Ramowa dyrektywa wodna (RDW⁷)”. Główne cele europejskiej polityki wodnej:

⁷ Kieruje się ona ekologicznym podejściem do oceny stanu wód i planowania gospodarki wodnej. Traktuje wody w szczególności jako czynnik tworzący siedliska, których stan zależy od działań podejmowanych na obszarze całej zlewni.

1. ochrona i poprawa warunków, a gdy to niemożliwe, utrzymanie obecnego stanu ekosystemów wodnych, a także lądowych i podmokłych bezpośrednio uzależnionych od ekosystemów wodnych,
2. propagowanie zrównoważonego korzystania z wody opartego na długoterminowej ochronie zasobów wodnych,
3. podejmowane przedsięwzięć mających na celu poprawę stanu czystości środowiska wodnego; przedsięwzięcia te powinny prowadzić do ograniczenia emisji i zrzutów substancji szczególnie niebezpiecznych, a w dalszej perspektywie do eliminowania tego typu działalności,
4. stopniowe ograniczenie zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobieganie ich degradacji,
5. dążenie do zmniejszenia skutków powodzi i suszy.

Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych ustalono na mocy art. 4 Ramowej dyrektywy wodnej (RDW). Za cele środowiskowe przyjęto wartości graniczne odpowiadające dobremu stanowi wód, podane w *Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych*, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Projekt planu miejscowego nie dotyczy obszarów, których sposób zagospodarowania stanowiłby zagrożenie dla stanu i jakości wód powierzchniowych i podziemnych. Obszar objęty planem, zgodnie z danymi Systemu Osłony Kraju, jest zlokalizowany poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią oraz poza obszarami zagrożonymi zalaniem. Ponadto obszar objęty projektem nie dotyczy zdiagnozowanych obszarów zagrożenia suszą. Analizę celów środowiskowych wskazanych dla poszczególnych jednostek objętych ochroną na podstawie przepisów *ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne - zawiera punkt 3.4 niniejszej prognozy dotyczący Analiz stanu środowiska – stosunki wodne*.

2.3.5. Gospodarka odpadami

Gospodarka odpadami ma dziś bardzo rozbudowany dział prawa unijnego. Oprócz ogólnych zasad postępowania z odpadami obejmuje on wymogi dotyczące metod i urządzeń usuwania odpadów (np. spalania, składowania) oraz uregulowania związane z zagospodarowaniem różnych rodzajów odpadów. Pierwsza dyrektywa ramowa w sprawie odpadów to dyrektywa 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. Przez ponad 30 lat był to najważniejszy akt prawny w tej dziedzinie. Ostatecznie został zastąpiony dyrektywą ramową z 2008 r. Ogólne wymagania w stosunku do gospodarki odpadami nie uległy jednak istotnym zmianom. Dyrektywa wprowadziła jednolite definicje pojęć oraz zobowiązała państwa członkowskie do opracowywania programów gospodarki odpadami. Przede wszystkim ustanowiła hierarchię zasad postępowania z odpadami, wskazując na pierwszym miejscu konieczność zapobiegania powstawaniu odpadów, następnie ich powtórne wykorzystanie, dalej recykling materiałowy, wykorzystanie odpadów jako źródła energii (w procesie spalania), dopiero w ostateczności dopuszczone powinno być ich unieszkodliwianie przez spalanie bez odzysku energii lub deponowanie na składowiskach odpadów. Na poziomie krajowym wytyczne dla gospodarki odpadami są określane w planach wojewódzkich. W wojewódzkie łódzkie obowiązuje Plan gospodarki odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2019-2025 z uwzględnieniem lat 2026-2031.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Obszar objęty projektem obejmuje obszary i obiekty systemu gospodarki odpadami natomiast jego ustalenia nie naruszają przyjętych kierunków rozwoju systemów infrastruktury technicznej w zakresie gospodarki odpadami, w tym wytycznych regionalnych. Realizacja ustaleń projektu nie przyczyni się do konieczności rozbudowy systemu gospodarki odpadami.

2.4. Powiązania z innymi dokumentami

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, stanowiący akt prawa miejscowego w zakresie zagospodarowania przestrzennego, jest dokumentem powiązany z dokumentami planistycznymi wyższych szczebli samorządu terytorialnego. Wytyczne do planowania miejscowego stanowią:

- na poziomie regionalnym (województwa) – Plan zagospodarowania przestrzennego województwa,
- na poziomie lokalnym – obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, dokument Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz wydane decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach i inne decyzje określające warunki korzystania ze środowiska, jeżeli zostały wydane w obszarze podlegającym ocenie.

2.4.1. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego

Aktualnie obowiązuje Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa łódzkiego, przyjęty uchwałą nr LV/679/18 Sejmiku Województwa łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r.

W granicach obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego mogą występować następujące kierunki działań określone w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa łódzkiego.

STREFA DZIAŁAŃ	CELE SZCZEGÓŁOWE
OSADNICTWO	I. Region spójny, o zrównoważonym systemie osadniczym.
<p><u>Kierunki działań:</u></p> <p>I.2. Wzrost znaczenia Łodzi w krajowej i europejskiej sieci osadniczej.</p> <p style="padding-left: 20px;">I.2.1. Kształtowanie silnych powiązań funkcjonalnych w ramach układu bipolarnego Łódź - Warszawa.</p> <p>I.3. Rozwój atrakcyjnych osadniczo miast pełniących funkcje krajowego, regionalnych, subregionalnych i ponadlokalnych biegunów wzrostu, zapewniających wysoką jakość życia.</p> <p style="padding-left: 20px;">I.3.2. Zapewnienie dostępności do ponadlokalnych i podstawowych usług publicznych o wysokim standardzie, dostosowanych do różnych grup wiekowych ludności.</p> <p style="padding-left: 20px;">I.3.3. Kształtowanie przestrzeni dla wzrostu społeczno-ekonomicznego i rozwoju konkurencyjnej, innowacyjnej gospodarki, opartej na potencjale endogenicznym i oferującej atrakcyjne miejsca pracy.</p> <p>I.5. Rozwój miast o znaczeniu lokalnym i wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich.</p> <p style="padding-left: 20px;">I.5.1. Wzrost zasięgu oddziaływania przestrzennego miast o znaczeniu lokalnym.</p>	
TRANSPORT	II. Region o wysokiej jakości i dostępności infrastruktury transportowej
<p>II.1. Rozwój systemu powiązań drogowych zewnętrznych i wewnętrznych.</p> <p style="padding-left: 20px;">II.1.3. Podnoszenie standardów dróg krajowych i wojewódzkich.</p> <p>II.5. Rozwój multimodalnego transportu towarowego i logistyki.</p> <p style="padding-left: 20px;">II.5.4. Kształtowanie warunków inwestycyjnych i organizacyjno-technicznych dla rozwoju logistyki w stre-</p>	

fie oddziaływania docelowej sieci TEN-T.	
INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	III. Region o wysokiej jakości i dostępności infrastruktury technicznej
<p><u>Kierunki działań:</u></p> <p>III.2. Rozwój energetyki wykorzystującej OZE.</p> <p style="padding-left: 20px;">III.2.2. Budowa elektrowni słonecznych.</p> <p>III.6. Rozwój systemów kanalizacyjnych.</p> <p style="padding-left: 20px;">III.6.1. Budowa, rozbudowa zbiorczych systemów kanalizacji w wyznaczonych zasięgach aglomeracji. oraz budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków ujętych w Krajowym Programie Oczyszczania Ścieków Komunalnych (KPOŚK).</p> <p>III. 7. Racjonalizacja gospodarki odpadami.</p> <p style="padding-left: 20px;">III.7.4. Zmniejszenie udziału odpadów składowanych na składowiskach przemysłowych, zamykanie i rekultywację składowisk odpadów niespełniających wymogów ochrony środowiska oraz likwidację miejsc nielegalnego składowania odpadów.</p> <p>III.9. Rozwój systemów teleinformatycznych.</p> <p style="padding-left: 20px;">III.9.1. Zwiększanie dostępu do szerokopasmowego Internetu.</p>	
ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE	IV. Region o wysokiej jakości środowiska przyrodniczego.
<p><u>Kierunki działań:</u></p> <p>IV.1. Racjonalne wykorzystanie powierzchni ziemi.</p> <p style="padding-left: 20px;">IV.1.1. Ochrona gleb.</p> <p style="padding-left: 20px;">IV.1.2. Ochrona i racjonalne gospodarowanie złożami kopalin.</p> <p>IV.2. Zwiększanie i poprawa jakości zasobów wodnych.</p> <p style="padding-left: 20px;">IV.2.1. Ochronę zasobów wód powierzchniowych oraz poprawę zdolności retencyjnych zlewni.</p> <p style="padding-left: 20px;">IV.2.2. Poprawę jakości wód powierzchniowych.</p> <p>IV.4. Kształtowanie zasobów leśnych:</p> <p style="padding-left: 20px;">IV.4.1. Ochrona i wzbogacanie istniejących kompleksów leśnych i zadrzewień.</p> <p>IV.5. Zachowanie i wzrost różnorodności biologicznej.</p> <p style="padding-left: 20px;">IV.5.1. Ochrona, wzbogacanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej.</p> <p>IV.6. Zachowanie najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych oraz zapewnienie ciągłości systemu ekologicznego.</p> <p style="padding-left: 20px;">IV.6.1. Kształtowanie spójnego systemu obszarów chronionych.</p> <p style="padding-left: 20px;">IV.6.3. Kształtowanie korytarzy ekologicznych.</p> <p>IV.7. Przeciwdziałanie zagrożeniom.</p> <p style="padding-left: 20px;">IV.7.5. Ograniczenie zagrożenia powodziowego.</p> <p style="padding-left: 20px;">IV.7.6. Przeciwdziałanie skutkom i adaptacja do zmian klimatu.</p>	
DZIEDZICTWO KULTUROWE	V. Region o dobrze zachowanym dziedzictwie kulturowym.
<p>V.1. Zachowanie materialnych zasobów dziedzictwa kulturowego.</p> <p style="padding-left: 20px;">V.1.3. Zapewnienie ochrony prawnej dziedzictwa kulturowego regionu.</p>	
TURYSTYKA I REKREACJA	VI. Region o wysokiej atrakcyjności turystycznej.
<p>VI.1. Rozwój różnorodnych form turystyki w obszarach i ośrodkach recepcji turystycznej.</p> <p style="padding-left: 20px;">VI.1.1. Wzmacnianie infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej.</p> <p>VI.2. Rozwój systemu szlaków turystycznych wykorzystujących walory przyrodnicze i zasoby dziedzictwa kulturowego zgodnie z trendami na rynku odbiorców.</p> <p style="padding-left: 20px;">VI.2.1. Wzmacnianie funkcji istniejących szlaków turystycznych.</p>	
KRAJOBRAZ I ŁĄD PRZESTRZENNY	VII. Region o krajobrazie wysokiej jakości.
<p>VII.1. Ochrona i wzmacnianie walorów krajobrazu przyrodniczego.</p>	

VII.1.1. Zachowanie makronętrzy krajobrazowych w krajobrazie dolinnym. VII.2. Ochrona i wzmocnienie walorów krajobrazu kulturowego. VII.2.1. Poprawa jakości przestrzeni publicznych, szczególnie w otoczeniu obiektów zabytkowych. VII.2.2. Kreowanie nowej zabudowy w sposób jednorodny, zwłaszcza w ośrodkach historycznych i na terenach wiejskich. VII.3. Kształtowanie ładu przestrzennego w krajobrazie. VII.3.1. Ochrona przestrzeni o znacznej ekspozycji widokowej. VII.3.2. Przeciwdziałanie rozwojowi chaotycznej urbanizacji i ruralizacji.	
OBSZARY FUNKCJONALNE	IX. Region efektywnie wykorzystujący endogeniczny potencjał rozwojowy na rzecz zrównoważonego rozwoju przestrzennego
Obszar objęty projektem planu znajduje się w zasięgu 30 km oddziaływania od ośrodka regionalnego (Zgierz), w zasięgu 15 km oddziaływania od ośrodka ponadlokalnego (Poddębice) oraz w strefie powiązań funkcjonalnych układu bipolarnego Łódź-Warszawa.	

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym

Obszar objęty oceną nie dotyczy terenów, na których zostały wyznaczone do realizacji inwestycje celu publicznego o znaczeniu krajowym oraz inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, ustalone w dokumentach przyjętych przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Radę Ministrów, właściwego ministra lub sejmik województwa, zgodnie z ich właściwością - uwzględnione w obowiązującym *Planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego, przyjętym uchwałą nr LV/679/18 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r.*

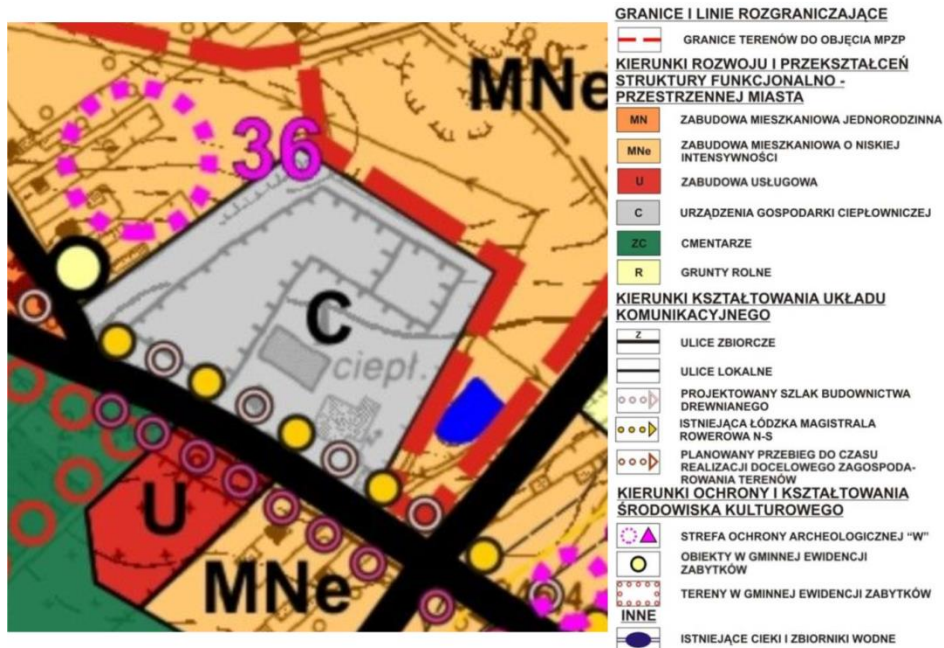
2.4.2. Polityka przestrzenna i planistyczna

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Radomska

Realizacja celów rozwoju miasta Radomska wiąże się w znacznym stopniu z przekształceniem jakościowym i ilościowym zagospodarowania przestrzennego miasta oraz jego funkcjonowaniem jako miejsca zamieszkania, rozwoju wytwórczości i usług, w tym związanych z aktywizacją gospodarczą, turystyką i wypoczynkiem, a także jako ośrodka obsługi o znaczeniu ponadlokalnym.

W strukturze funkcjonalno – przestrzennej obszar objęty opracowaniem znajduje się w strefie zagospodarowania przestrzennego :

-Tereny infrastruktury technicznej **C – URZĄDZENIA GOSPODARKI CIEPŁOWNICZEJ** obejmują istniejące i projektowane obiekty związane z obsługą techniczną miasta.

Ryc. 1. Wyrys ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Radomska
Źródło: Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Radomska

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

W części obszaru objętego projektem planu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Radomska w rejonie Nowego Cmentarza przyjęty uchwałą nr XIX/223/20 Rady Miejskiej w Radomsku z dnia 30 czerwca 2020 r.

Obowiązujący plan miejscowy przeznacza teren objęty opracowaniem jako tereny infrastruktury technicznej – ciepłownictwo (1C).

W granicach obszaru objętego projektem planu znajduje się działka o nr ewid. 166/2 obr. 21 dla której nie obowiązuje plan miejscowy. Projekt planu jest aktualizacją obowiązującego planu z dodaniem działki nr 166/2 obr. 21 wynikającej z wniosków właścicieli nieruchomości.

2.4.3. Decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach i inne decyzje określające warunki korzystania ze środowiska, istotne z punktu widzenia analizowanego dokumentu

W obszarze objętym projektem planu zostały wydane decyzje administracyjne:

1. Decyzja Starosty Radomszczańskiego, znak: PŚIII.6222.3.2014 z dnia 25.11.2014 r. w sprawie udzielenia pozwolenia zintegrowanego dla instalacji IPPC do spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50MW – Zakład Ciepłowniczy zlokalizowany w Radomsku przy ul. Prymasa Wyszyńskiego 151.
2. Decyzja Starosty Radomszczańskiego, znak: PŚIII.6222.1.2.2018 z dnia 04.02.2018 w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego z dnia 25.11.2014, znak: PŚIII.6222.3.2014 dla Zakładu Ciepłowniczego zlokalizowanego w Radomsku przy ulicy Wyszyńskiego 151.
3. Decyzja Starosty Radomszczańskiego, znak: PŚIII.6226.5.2016 z dnia 07.11.2016 w sprawie udzielenia Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej z siedzibą w Radomsku przy ulicy Stara Droga 85 zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych z Zakładu Ciepłowniczego zlokalizowanego w Radomsku przy ulicy Prymasa Wyszyńskiego 151.

4. Decyzja Urzędu Regulacji Energetyki Środkowo – Zachodni Oddział Terenowy z siedzibą w Łodzi, znak: OŁO.4110.16.2018.BG z dnia 30.07.2018 r. w sprawie udzielenia Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej z siedzibą w Radomsku, ul. Stara Droga 85, koncesji nr PCC/1258/333/W/OŁO/2018/BG na przesyłanie i dystrybuje ciepła na okres od 1 października 2018 r. do 31 grudnia 2030 r.
5. Decyzja Urzędu Regulacji Energetyki Środkowo – Zachodni Oddział Terenowy z siedzibą w Łodzi, znak: OŁO.4110.17.2018.BG z dnia 30.07.2018 r. w sprawie udzielenia Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej z siedzibą w Radomsku, ul. Stara Droga 85, koncesji nr OCC/377/333/W/OŁO/2018/BG na obrót ciepłem na okres od 1 października 2018 r. do 31 grudnia 2030 r.
6. Decyzja Urzędu Regulacji Energetyki Środkowo – Zachodni Oddział Terenowy z siedzibą w Łodzi, znak: OŁO.4110.15.2018.BG z dnia 30.07.2018 r. w sprawie udzielenia Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej z siedzibą w Radomsku, ul. Stara Droga 85, koncesji nr WCC/2854/333/W/OŁO/2018/BG na wytwarzanie ciepła na okres od 1 października 2018 do 31 grudnia 2030 r.
7. Decyzja Urzędu Regulacji Energetyki Środkowo – Zachodni Oddział Terenowy z siedzibą w Łodzi, znak: OŁO.4110.44.2018.BG z dnia 21.12.2018 r. w sprawie zmiany decyzji na udzielenia Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej z siedzibą w Radomsku, ul. Stara Droga 85, koncesji nr WCC/2854/333/W/OŁO/2018/BG na wytwarzanie ciepła na okres od 1 października 2018 do 31 grudnia 2030 r. poprzez nadanie jej brzmienia: udzielam Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej z siedzibą w Radomsku, ul. Stara Droga 85 koncesji nr WCC/2854/333/W/OŁO/2018/BG na wytwarzanie ciepła na okres od 1 października 2018 r. do 31 grudnia 2030 r.

Główne wnioski z analizy wydanych decyzji

Przedsięwzięcia mogą powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości

Przedsięwzięcia kwalifikują się do rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Wobec powyższych dla przedmiotowej instalacji zostało uzyskane pozwolenie zintegrowane zgodnie z przepisami Prawo Ochrony Środowiska.

Analiza wykazała: eksploatacja instalacji energetycznego spalania paliw Zakładu Ciepłowniczego w Radomsku nie powoduje znaczącego wpływu na żaden komponent środowiska, dlatego nie przewiduje się znaczącego wpływu na żaden z komponentów środowiska, dlatego nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na wzajemne relacje pomiędzy poszczególnymi elementami środowiska i środowiska jako całości.

Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o. o. złożyło dwa wnioski (07.03.2022 oraz 22.12.2022 r.) o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie „Instalacji termicznego przekształcania preRDF i RDF z odpadów komunalnych ze skojarzoną produkcją energii elektrycznej i ciepła w Radomsku”

3. ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA OBSZARU OBJĘTEGO USTALENIAMI DOKUMENTU PLANISTYCZNEGO

3.1. Położenie geograficzne oraz użytkowanie i zagospodarowanie terenów

Radomsko graniczy z czterema gminami:

- od północy z gminą Dobryszycze (gmina wiejska),

- od zachodu z gminą Ładzice (gmina wiejska),
- od wschodu z gminą Kodrąb (gmina wiejska),
- od południa i północnego-wschodu z gminą Radomsko (gmina wiejska).

Obszar miasta zajmuje powierzchnię 51,43 km² i jest zamieszkały przez 47 266 osób. Gęstość zaludnienia wynosi 932 os/km². Tereny zurbanizowane zajmują około 27% powierzchni, tereny użytkowane rolniczo około 68%, lasy około 4%, a nieużytki poniżej 1%. Odległości od dużych ośrodków miejskich wynoszą: około 190 km od Warszawy, 90 km od Łodzi, 110 km od Katowic i 40 km od Częstochowy.

Obszar miasta Radomska, zgodnie ze szczegółowym podziałem fizycznogeograficznym Polski, opracowanym przez J. Kondrackiego (2009), położony jest w obrębie makroregionu Wyżyna Przedborska, w obszarze Podprowincji Wyżyna Małopolska, w granicach jednostki nadrzędnej – Prowincji Wyżyny Polskie. Prawie cały obszar Radomska położony jest w mezoregionie Wzgórze Radomszczańskie, tylko południowy skraj miasta jest położony w mezoregionie Niecka Włoszczowska.

Wzgórze Radomszczańskie są przedłużeniem mezozoicznych struktur obrzeżenia Gór Świętokrzyskich, zbudowanych z piaskowców kredowych i wapieni jurajskich, pokrytych piaskami i glinami czwartorzędowymi. W zagłębieniach terenu występują piaski, wydmy oraz zabagnienia. Wzgórze Radomszczańskie przechodzą w kierunku południowym w Nieckę Włoszczowską. Niecka Włoszczowska, pod względem geologicznym, jest synklinorium kredowym na przedłużeniu Niecki Nidziańskiej, zbudowanym z glin zwałowych, piasków i torfowisk (utwory czwartorzędowe).

Radomsko leży w obrębie trzech głównych jednostek geomorfologicznych: wysoczyzny polodowcowej starszej (złodowacenie Odry) na wschodzie, wysoczyzny polodowcowej młodszej (złodowacenie Warty) na zachodzie, oraz sandru i doliny Radomki w części centralnej.

Miasto posiada rzeźbę glacialną oraz peryglacialną, pochodzenia: fluwioglacjalnego, fluwialnego oraz eolicznego. Powstanie wysoczyzn polodowcowych było wynikiem frontального na zachodzie oraz bryłowego na wschodzie zaniku lądolodu podczas dwóch złodowaceń środkowopolskich, natomiast rozwój sandru i doliny Radomki wiązał się najpierw z odpływem wód roztopowych sprzed czoła lądolodu, a następnie wód rzecznych po jego ustąpieniu.

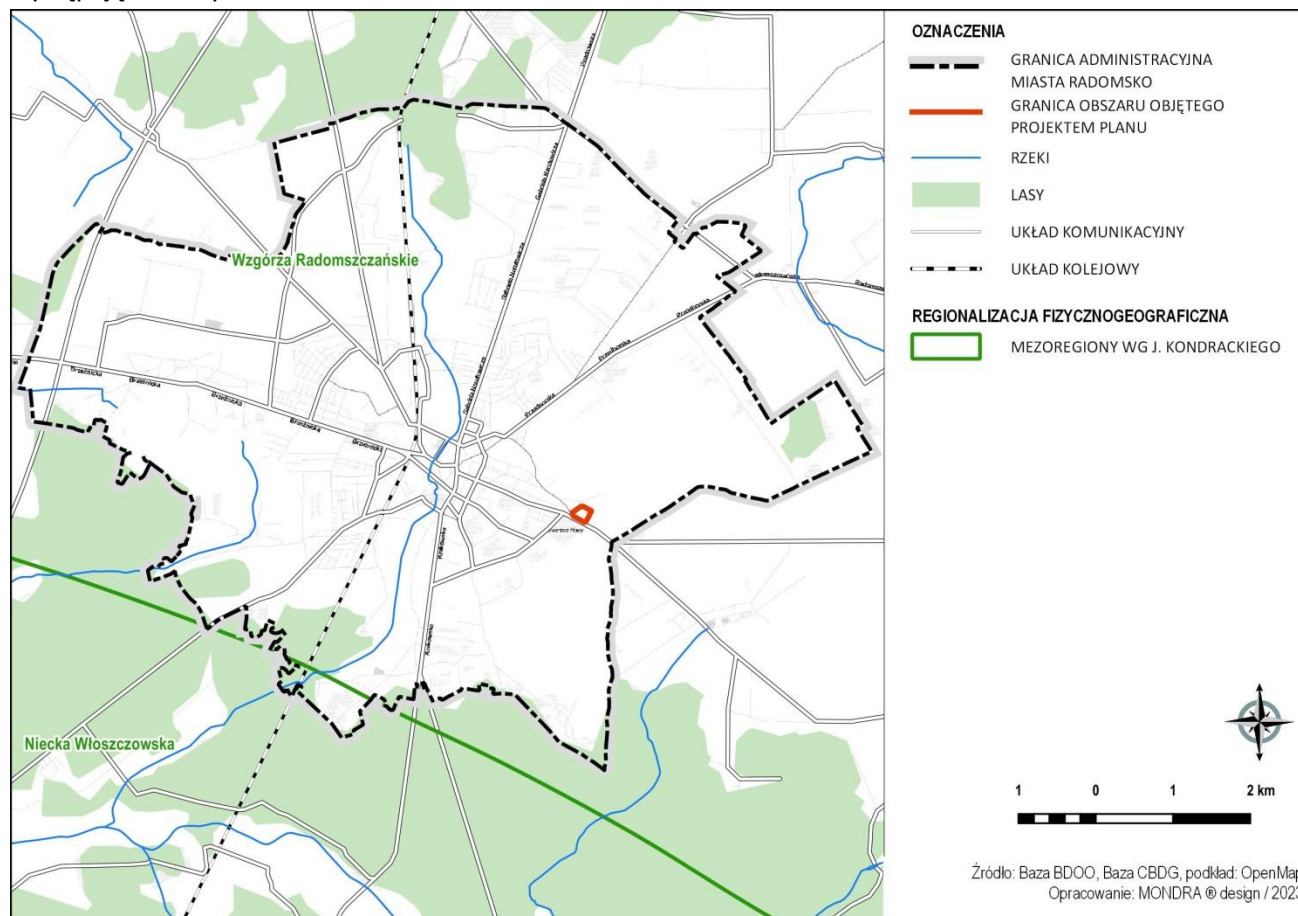
Powierzchnia terenu Radomska podlegała późniejszym procesom denudacyjnym, soliflukcyjnym i wietrzeniu mrozowemu w warunkach klimatu peryglacialnego. Procesy te przyczyniły się do złagodzenia ówczesnej rzeźby poprzez obniżenie wzniesień, złagodzenie stoków i wypełnienie obniżeń. W kształtowaniu powierzchni miasta miały również udział procesy eoliczne, które utworzyły pagórki wydymowe.

Lp.	Jednostka	Nazwa jednostki	Symbol
1	Prowincja	Wyżyny Polskie	34
2	Podprowincja	Wyżyna Małopolska	342
3	Makroregion	Wyżyna Przedborska	342.1
4	Mezoregion	Wzgórze Radomszczańskie	342.11
		Niecka Włoszczowska	342.14

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Kondracki J., Geografia regionalna Polski, Warszawa, 2009 r.

Południowo – wschodnia część miasta położona jest na terenie wysoczyzny połudowcowej starszej zlodowacenia Odry. Charakterystycznymi elementami rzeźby terenu są pagórki kemowe, których wysokość dochodzi do 275 m n.p.m. (okolice Elżbietowa). Dodatkowym elementem są liczne nieckowate dolinki i doliny płaskodenne. Wysoczyzna połudowcowa opada stopniami morfologicznymi w formie tarasów kemowych w kierunku południowo zachodnim do doliny Warty i w kierunku zachodnim do doliny Radomki. Granica pomiędzy wysoczyzną a równiną sandrową z rzeką Radomką jest wyraźna – charakteryzuje się strefą spadków na poziomie 5-8%.

Równina sandrowa wraz z doliną rzeki Radomki ma przebieg południkowy. Osiąga na północy wysokość około 230 m n.p.m. i łagodnie opada w kierunku południowym, osiągając wysokość około 220 m n.p.m. Równina sandrowa w północnej części miasta jest bardzo rozległa, jej szerokość wynosi w przybliżeniu 4 km. W centralnej części miasta szerokość równiny wynosi około 1 km, a w południowej części miasta, w kierunku doliny Warty, powierzchnia równiny sandrowej ponownie jest bardziej rozległa – jej szerokość wynosi około 3,5 km. Ukształtowanie powierzchni równiny urozmaicają płytkie doliny płaskodenne i pagórki wydmore zlokalizowane na południe Wymysłówka i Zakrzówka. Najniższą częścią równiny sandrowej jest dolina Radomki. Rzeka ma swój początek rozległym obniżeniem wyrobiskowym w Dobryzycach koło Radomska. W północnej części miasta dolina Radomki ma szerokość około 1 km, w centralnej części dolina zwęża się do około 0,1 km i ponownie rozszerza się w kierunku południowym, osiągając szerokość około 0,5 km przy południowych granicach miasta. W północnym i południowym basenie doliny występują równiny torfowe.

Ryc. 2. Położenie geograficzne ogólnego obszaru objętego projektem planu miejscowego
Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

Na zachód od równiny sandrowej zlokalizowana jest wysoczyzna polodowcowa młodsza zlodowacenia Warty. Przejście równiny sandrowej w wysoczyznę jest łagodne, w skutek czego granica między tymi dwiema jednostkami geomorfologicznymi jest trudna do zauważenia w terenie. Charakterystycznymi elementami rzeźby tego terenu są wzgórza i pagórki moren czołowych o wysokości dochodzącej do 255 m n.p.m., (północna część wysoczyzny, w okolicach Ładziec, Stobiecka Szlacheckiego i Bloku Dobryszyckiego). Ich wysokości względne wynoszą od kilku do kilkunastu metrów, a nachylenia stoków do 2°. Na obszarze wysoczyzny brak jest dobrze wykształconych dolin nieckowatych; występują jedynie szerokie i płytkie niecki denudacyjne.

Na terenie miasta poza formami naturalnymi rzeźby terenu, występują także formy pochodzenia antropogenicznego, ukształtowane przez człowieka. Są to wykopy i nasypy kolejowe i drogowe, wyrobiska poeksploatacyjne, groble, zbiorniki wodne i obwałowania koryt rzecznych.

Najwyżej położoną częścią miasta są pagórki kemowe w okolicach Elżbietowa, na wschodzie Radomska, o wysokości do 275 m n.p.m. Najniżej położony obszar opracowania jest związany z doliną Radomki. Wysokości bezwzględne doliny rzecznej w południowej części miasta osiągają wysokość około 215 m n.p.m. Różnica wysokości na terenie Radomska wynosi 60 metrów. Jest to znaczna wartość deniwelacji, wynikająca z położenia Radomska na obszarze wysoczyzn polodowcowych oraz sandru i doliny Radomki

3.2. Budowa geologiczna i grunty

Obszar miasta znajduje się w obrębie wyniesienia starszego podłoża geologicznego zwanego elewacją przedborsko-radomszczańską, rozdzielającą nieckę łódzką od niecki miechowskiej. Elewacja przedborsko-radomszczańska ma skomplikowaną blokową budowę, związaną z występowaniem uskoków, których zrzućty dochodzą do kilkuset metrów. Miąższość pozorna, kierunki i kąty upadu warstw w obrębie elewacji przedborsko-radomszczańskiej są bardzo zróżnicowane ze względu na zaburzenia tektoniczne. Omawiana jednostka jest zbudowana ze skał jurajskich (przeważnie wieku górnourajskiego) i kredowych, przykrytych głównie osadami czwartorzędowymi, a także trzeciorzędowymi.

Na przeważającej części miasta Radomska podłoże osadów czwartorzędowych stanowią utwory górnej kredy (mastrychtu), wykształcone w postaci margli i wapieni marglistych o miąższości do 150 m. Występują one przeciętnie na głębokości kilkunastu metrów, a tylko w brzeżnej strefie wysoczyzn – na kilku metrach pod powierzchnią terenu. Charakterystyczną cechą tych utworów jest silne spękanie i zwiertzenie warstwy stropowej, które miało miejsce prawdopodobnie w trzeciorzędzie. Powstałe wówczas zwiertzeliny i rumosze o miąższości kilku metrów stwierdzono w północno-zachodniej części miasta (pomiędzy Stobieckim Miejskim, Stobieckim Szlacheckim i Ładziecami).

Osady czwartorzędowe pokrywają całą powierzchnię miasta, ich miąższość wynosi od około 0,5 m w południowej części miasta do 80-100 m w rowach tektonicznych (średnia miąższość wynosi około 20 m). Na terenie Radomska nie występują obszary naturalnych zagrożeń geologicznych, w tym obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.

Udokumentowane złoża kopalin

Obszar objęty planem jest położony poza obszarami udokumentowanych złóż kopalin.

3.3. Klimat i powietrze atmosferyczne

Warunki klimatyczne

Klimat Radomska jest typowy dla klimatu Polski Środkowej. Głównymi czynnikami decydującymi o warunkach klimatycznych są: niewielka rozciągłość geograficzna oraz małe urozmaicenie hipsometryczne. Lokalne zróżnicowanie cech klimatu Radomska uwarunkowane jest występowaniem cieków, dolin rzecznych i zagłębień bezodpływowych, niskim stopniem zalesienia, a także występowaniem zwartej zabudowy w centralnej części miasta.

Klimat Radomska charakteryzuje się średnią roczną temperaturą około 7,80°C (średnia temperatura stycznia: – 3°C, średnia temperatura lipca: 18°C). Przeważającymi kierunkami wiatrów są wiatry zachodnie oraz północno i południowo-zachodnie. Wyróżniającą cechą tego obszaru jest występowanie tzw. „cisz”, czyli okresów, w których prędkość wiatru nie przekracza 1m/s (stanowią one około 17% obserwacji w ciągu roku), a także wiatrów o prędkości poniżej 3 m/s. Wpływa to negatywnie na klimat miasta poprzez ograniczenie możliwości przewietrzania miasta, co w konsekwencji prowadzi do kumulowania zanieczyszczeń powietrza.

Cechą charakterystyczną klimatu Radomska jest stosunkowo niewielka roczna suma opadów wynosząca od 500 do 600 mm, czyli o około 100 mm niższa niż wynosi średnia roczna suma opadów dla całego kraju. Lato trwa 85 - 90 dni, a zima około 80 dni. Średni czas zalegania pokrywy śnieżnej w ciągu roku wynosi ponad 60 dni. Długość okresu wegetacyjnego (liczba dni z temperaturą średnią dobową powyżej 5°C) kształtuje się między 210 a 220 dni.

Charakterystyczne cechy ma klimat w rejonie rzeki Radomki: notowane temperatury są niższe, częściej występują przygruntowe przymrozki oraz mgły związane z inwersją temperatury. W pobliżu doliny rzecznej wyraźniej zaznacza się proces stagnacji powietrza, co skutkuje ograniczeniem jego właściwej wymiany. Pozostała część miasta, czyli równiny sandrowe i wysoczyzny polodowcowe na wschód i zachód od doliny rzeki Radomki posiadają korzystne warunki solarne, wietrzne oraz wilgotnościowe, w tym niewielką częstością występowania mgieł. Ważnymi elementami wpływającym na lokalny klimat Radomska jest zwarta zabudowa centrum miasta, a także brak na terenie miasta kompleksów leśnych (lasy zajmują ok 4% powierzchni). Powyższe elementy wpływają niekorzystnie na klimat miasta; na terenie Radomska występują duże kontrasty termiczne, w centrum tworzy się tak zwana wyspa ciepła.

Jakość powietrza

Na stan jakości powietrza w mieście Radomsko główny wpływ mają zakłady zlokalizowane na terenie miasta, a także emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych, emisja z ciepłowni oraz w sezonie grzewczym emisja z indywidualnych źródeł ciepła. W obszarze opracowania głównym emitorem zanieczyszczeń jest funkcjonowanie ciepłowni zasilanej węglem, składowanie niektórych surowców (np. węgla) które powodują zapylenie oraz wzmożony ruch ciężkiego transportu. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska prowadzi na terenie miasta Radomska pomiary powietrza. Punkt pomiarowy zlokalizowany jest przy ulicy Rolnej 2. Zgodnie z danymi GIOŚ miasta Radomsko posiada dobry indeks jakości powietrza.

Klimat akustyczny

Decydujący wpływ na klimat akustyczny środowiska ma hałas komunikacyjny, emitowany przez środki transportu drogowego, głównie wzdłuż dróg publicznych oraz w mniejszym stopniu hałas przemysłowy. W obszarze opracowania ma znaczenie hałas komunikacyjny oraz przemysłowy emitowany jednak nie przekraczający poziomów normatywnych. W obszarze objętym projektem znajduje się zabudowa terenów ciepłownictwa.

Pola elektromagnetyczne

W środowisku występują powszechnie naturalne i sztuczne pola elektromagnetyczne, z czego do źródeł sztucznych należą układy wytwarzania, przesyłania i rozdziału energii elektrycznej (stacje transformatorowe, linie energetyczne), stacje radiokomunikacyjne, a także różne odbiorniki energii elektrycznej. W odniesieniu do zagadnień zagospodarowania przestrzennego, w tym ochrony środowiska i zdrowia ludzi duże znaczenie mają linie energetyczne wysokich napięć. Ich oddziaływanie na środowisko powoduje określone skutki gospodarczo-przestrzenne w zakresie lokalizacji obiektów i urządzeń, zwłaszcza mieszkalnych, a także przebywania ludzi i zwierząt. Przez obszar projektu planu miejscowego przechodzą linie elektroenergetyczne średniego napięcia dla których ustala się zakaz lokalizacji pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, tworzenia nasadzeń i utrzymywania drzew i krzewów o wysokości większej niż 3 m w strefie ochronnej od naziemnej linii elektroenergetycznej średniego napięcia wynoszącej 7,5 m od osi linii.

3.4. Stosunki wodne

3.4.1. Wody powierzchniowe

Badany obszar należy w całości do zlewni Warty, przy czym większość obszaru miasta (szacunkowo 70%) odwadniana jest przez rzekę Radomkę i jej dopływy, mające charakter rowów melioracyjnych.

W pobliżu północnej granicy Radomska oraz (wzdłuż jego wschodnich i zachodnich krańców przebiega powierzchniowy dział wodny pomiędzy zlewniami bezpośrednich dopływów Warty na południu, a zlewniami cieków płynących w kierunku rzeki Widawki na północy. Bezpośrednimi dopływami Warty są - oprócz wymienionej już Radomki - cieki spod Wymysłówka, Ładziec i Strzałkowa (odwadniające łącznie około 95% powierzchni miasta), natomiast do zlewni Widawki należą cieki spod Okrajusza i Wierzbicy (odwadniające tylko 5% jego powierzchni). Uwagę zwraca swoista asymetria zlewni Radomki - jej część zachodnia jest węższa i uboższa pod względem hydrograficznym od części wschodniej. Przejawia się to między innymi występowaniem w tej drugiej szeregu dolin płaskodennych i nieckowatych, które ułatwiają powierzchniowy spływ wód.

Głównym elementem sieci hydrograficznej badanego terenu jest rzeka Radomka, która płynie z północy na południe w większości wyprostowanym oraz miejscami obwałowanym korytem, przecinając intensywnie zabudowane tereny miejskie. Jej długość wynosi około 12 kilometrów, a różnica wysokości pomiędzy źródłami a ujściem do Warty sięga 9 metrów (odpowiednio 224,2 i 205,2 m n.p.m.), co daje średni spadek podłużny nieco poniżej 1,6%. Wahania poziomu wody w rzece nie są zbyt duże i w czasie roztopów wiosennych oraz intensywnych opadów deszczu dochodzą do 1 metra. W dolinie Radomki, a także w dnach niektórych dolin płaskodennych obserwuje się okresowe występowanie podmokłości.

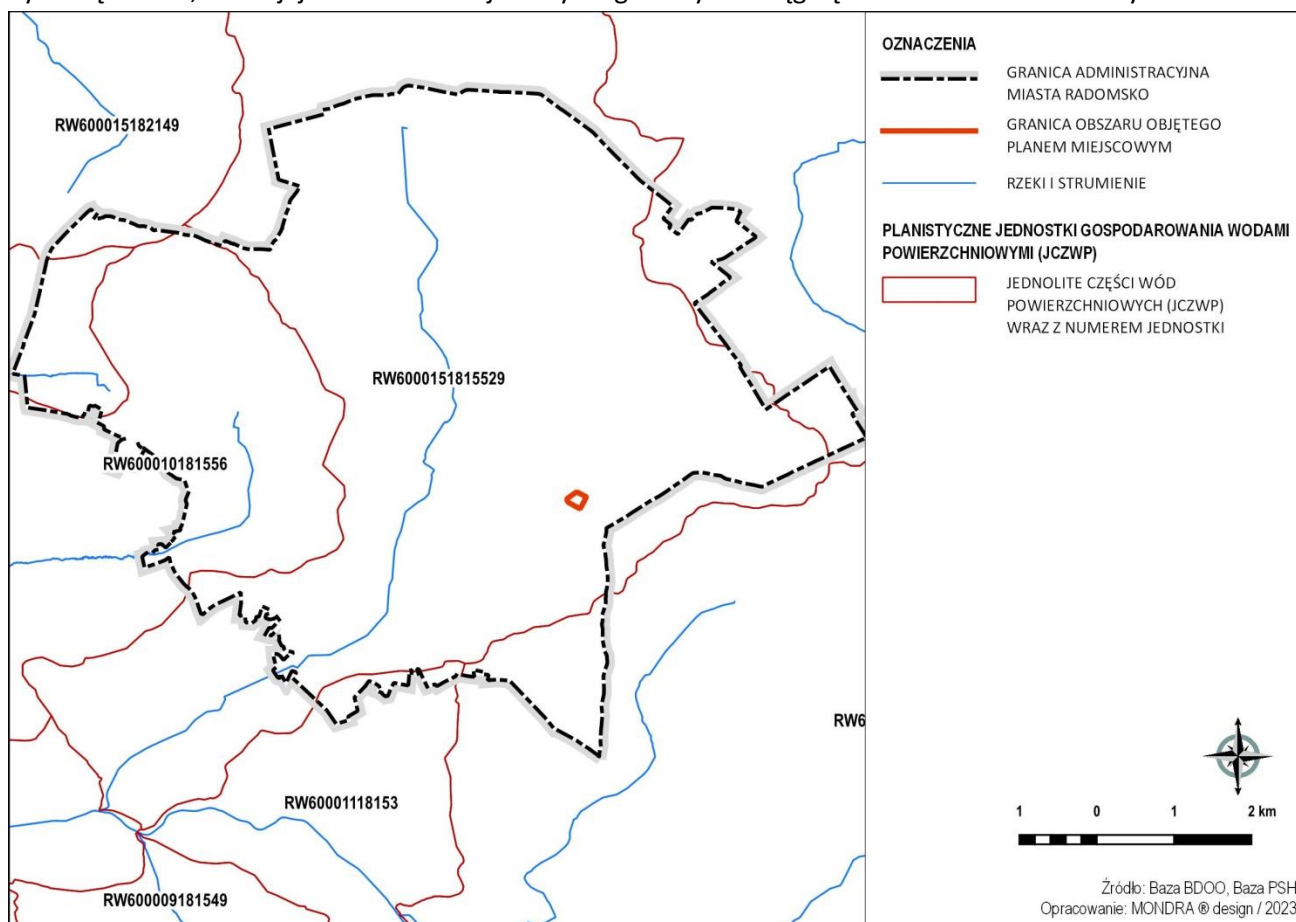
Poza Radomką i licznymi rowami melioracyjnymi w jej dolinie, istotnym elementem sieci hydrograficznej badanego terenu jest ciek spod Wymysłówka i towarzyszące mu rowy, odwadniające rozległe podmokłości pomiędzy Stobieckim Miejskim a Wymysłówkiem. Wśród ważnych obiektów hydrograficznych należy również wymienić małe zbiorniki wodne, jakie utworzyły się w licznych dołach potorfowych w dolinie Radomki (szczególnie w jej południowym basenie), a także kilka oczek wodnych w rejonie Stobiecka Miejskiego, których rozmieszczenie wiąże się z występowaniem trudno przepuszczalnego podłoża.

Znaczną część sandru dolinowego Radomki zajmują obszary bezodpływowe powierzchniowo, w obrębie których woda opadowa wsiąka w podłoże, zasilając bezpośrednio płytkie wody podziemne. Występują one przede wszystkim w rejonie Bartodziejów Podleśnych na północy oraz na południe od Wymysłówka i Zakrówka.

3.4.2. Jednolite części wód powierzchniowych

Ze względów funkcjonalnych, dla potrzeb planistycznych, zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną, na terenie kraju zostały wydzielone obszary jednolitych części wód powierzchniowych. Obszar objęty opracowaniem jest położony w zasięgu JCWP nr 6000151815529.

Obszar objęty projektem planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych nr RW6000151815529, którego całkowita powierzchnia wynosi 53,13 km². Zgodnie z danymi GIOŚ stan JCWP oceniono jako zły stan wód, zaś stan chemiczny jako poniżej dobrego. Oceniono stan/potencjał ekologiczny jako umiarkowany potencjał ekologiczny. Według danych RZGW w Poznaniu rzeka Radomka należy do silnie zmienionych części wód, a stan jej wód określono jako zły i zagrożony nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Ryc. 3. Zasięg jednolitych części wód powierzchniowych w odniesieniu do granic administracyjnych i lokalizacji obszaru objętego projektem planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

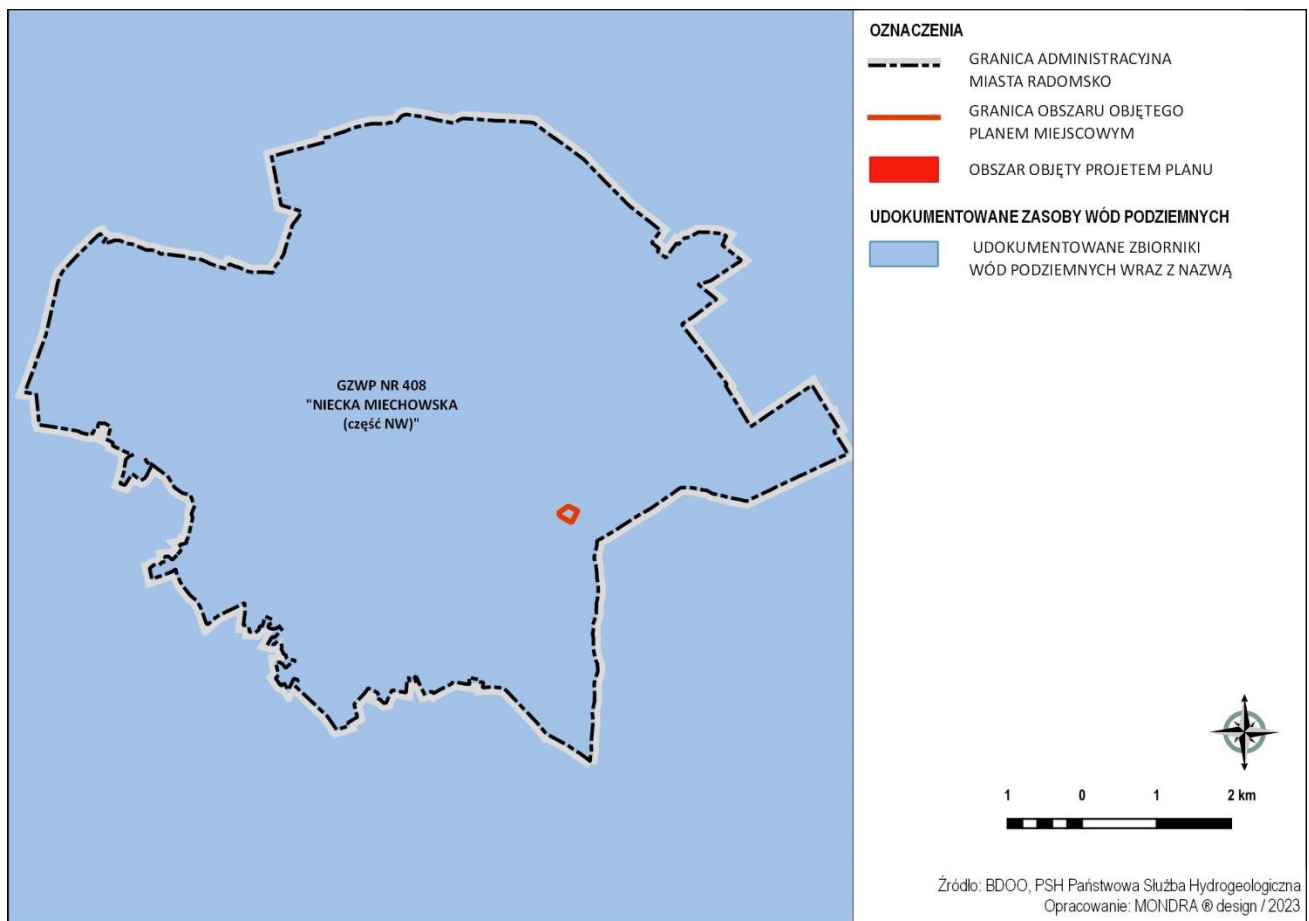
3.4.3. Zasoby wód podziemnych

Obszar Radomska położony jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Niecki Miechowskiej nr 408. Jest to zbiornik o krasowo – szczelinowym typie ośrodka wodonośnego, którego wody występują w utworach kredy górnej Cr2. Maksymalna głębokość zbiornika wynosi 200, a średnia 20 - 130 metrów. Wody podziemne Radomska zalegają w osadach górnokredowych i czwartorzędowych, które stanowią dwa poziomy wodonośne. Piętro górnokredowe ma duże znaczenie użytkowe, ze względu na dużą zasobność, natomiast piętro czwartorzędowe ma

lokalne znaczenie użytkowe, gdyż charakteryzuje się dużą zmiennością występowania i zmienną zasobnością. Górnokredowe piętro wodonośne budują silnie spękane utwory mastrychtu o znacznej miąższości - margle i wapienie margliste.

Osady górnej kredy pokrywają słabo przepuszczalne plejstocenijskie gliny zwałowe, w wyniku czego większość wód w tym piętrze znajduje się pod ciśnieniem. Ośrodkiem skalnym dla piętra czwartorzędowego są warstwy piasków i żwirów wodnolodowcowych i rzecznych. Poziom wód w piętrze czwartorzędowym w znacznym stopniu jest uzależniony od warunków hydrometeorologicznych, m.in. przepływu w rzekach, wielkości opadów i intensywności parowania. Piętro górnokredowe i czwartorzędowe pozostają ze sobą w częstym kontakcie hydraulicznym (np. w okolicy ujęcia wód Miłaczki). Do stabilizacji ich wspólnego zwierciadła dochodzi na głębokości kilkunastu metrów w rejonie wysoczyzny polodowcowej i kilku metrów w rejonie sandru dolinnego.

Woda dla potrzeb miasta pobierana jest z górnokredowego poziomu wodonośnego poprzez osiem studni ujęcia "Miłaczki" zlokalizowanego w północno-wschodniej części miasta. Eksploatacja wód podziemnych doprowadziła do obniżenia zwierciadła wód podziemnych (o 5 m w stosunku do 1952 roku), a w konsekwencji do utworzenia lokalnego leja depresyjnego.

Ryc.5 . Zasięg głównych zbiorników wód podziemnych w odniesieniu do granic administracyjnych i lokalizacji obszaru objętego projektem planu miejscowego

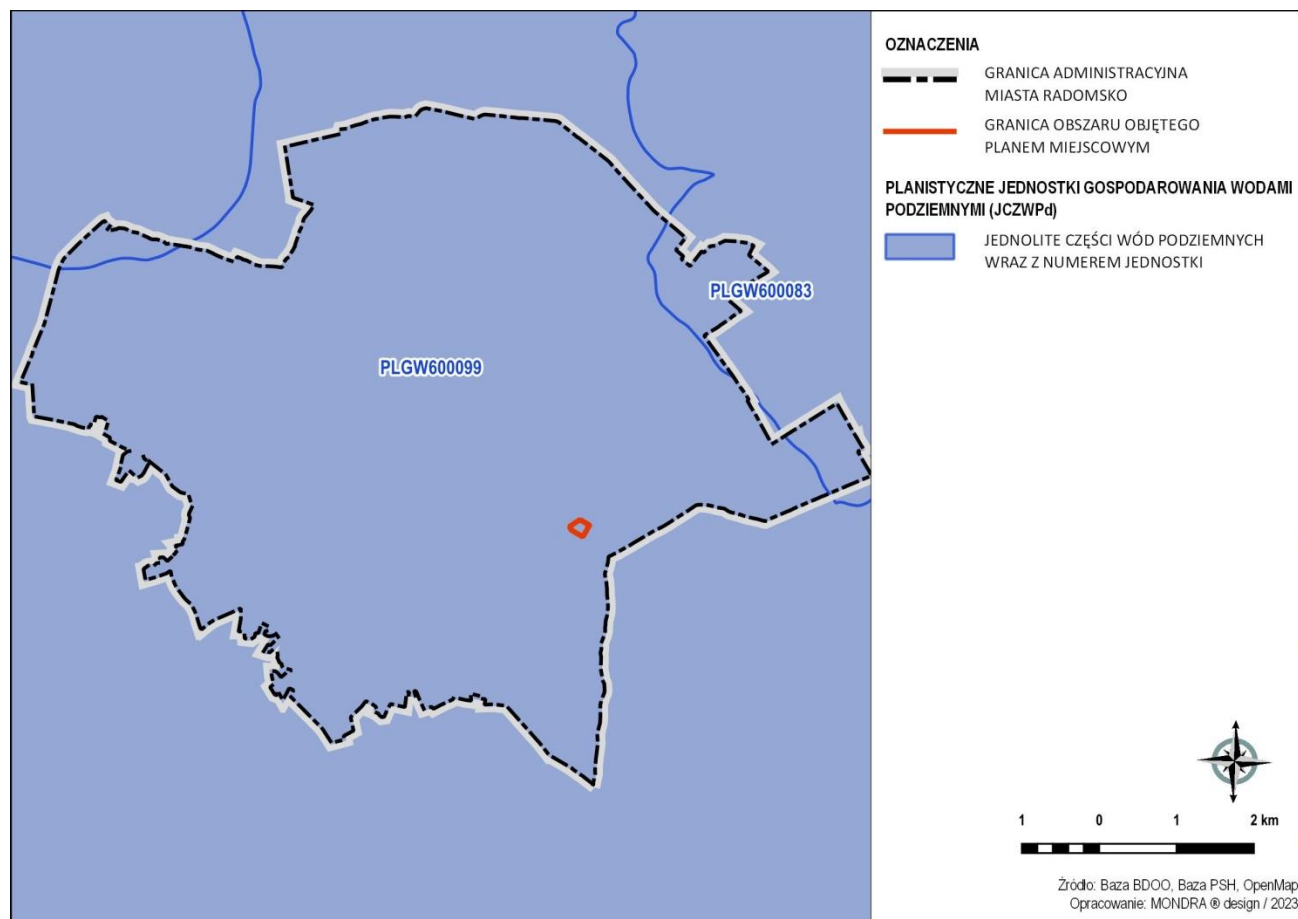
Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

Radomsko leży w zasięgu występowania wód geotermalnych szczecińsko – łódzkiej warstwy geotermalnej. Ich szacunkowe zasoby przedstawiają się następująco :

- zbiornik liasowy - miąższość 160 m, objętość 1,7 km³, potencjalne zasoby energii 5 mln tpu, temperatura od 40°C do 50°C,
 - zbiornik wapienia muszlowego – miąższość 170 m, objętość 0,9 km³, potencjalne zasoby energii około 5,6 mln tpu, temperatura od 65°C do 75°C,
 - zbiornik dolnotriasowy - miąższość 80 m, objętość 0,21 km³, potencjalne zasoby energii 1.6 mln tpu, temperatura od 70°C do 80°C,
- Badania geologiczne wskazują, że pod miastem znajduje się 10 zbiorników wód geotermalnych, w których temperatura wody sięga nawet do 90°C.

3.4.4. Jednolite części wód podziemnych

Według Ramowej Dyrektywy Wodnej obszarami odniesienia w zarządzaniu zasobami wód podziemnych są jednolite części wód podziemnych (JCWPd). W nawiązaniu do tego podziału, miasto Radomsko jest zlokalizowane w obrębie Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 99 (prawie cały obszar miasta, w tym obszar objęty planem) i 83 (wschodnia i północnozachodnia część miasta).

Ryc.5 . Zasięg jednolitych części wód powierzchniowych w odniesieniu do granic administracyjnych i lokalizacji obszaru objętego projektem planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

JCWPd nr 99 (PLGW600099) zajmują powierzchnię 2664,61 km². Stan wód podziemnych pod względem chemicznym i ilościowym oceniony został jako dobry, a jednostka niezagrożona osiągnięciem celów środowisko-

wych. System krążenia wód podziemnych na terenie JCWPd 99 oparty jest o cztery zagregowane piętrawodonośne, jedno rozdzielające je częściowo piętro słaboprzepuszczalne i jedno również słaboprzepuszczalne ograniczające od spągu strefę krążenia wód podziemnych. Wszystkie te jednostki nie zachowują ciągłości występowania dla całej JCWPd i wszystkie one zachowują dobry kontakt hydrauliczny. Cechą charakterystyczną dla krążenia wód podziemnych jest fragmentaryczne występowanie na omawianym obszarze tektoniki blokowej przejawiającej się w istnieniu sieci nieciągłości będących zazwyczaj drogami uprzywilejowanego przepływu wód podziemnych. Równie charakterystyczny jest fakt, że każdy ze zagregowanych poziomów może być zasilany bezpośrednio atmosferycznie, gdyż wszystkie one ukazują się na powierzchni. Naturalny reżim krążenia wód podziemnych został tu znacznie zaburzony w wyniku działalności człowieka a zwłaszcza wytworzeniu dużych, regionalnych lejów depresji związanych z eksploatacją surowców skalnych, pozostałościami po eksploatacji rud żelaza i wpływem drenażu ze strony wyrobiska w Bełchatowie (poza jednostką). Obszary zdepresjonowane oraz drenaż kopalń mają charakter transjednostkowy co oznacza, że granice poszczególnych JCWPd nie są żadną barierą dla wód podziemnych i obserwuje się znaczne ich transfery pomiędzy JCWPd nr 99 i sąsiednimi. Elementami bilansowymi odbierającymi wody z JCWPd 99 są wspomniany drenaż rzeczny (Sanu i większych dopływów) oraz bezpośrednio eksploatacja wód ze wszystkich właściwie zagregowanych poziomów wodonośnych odbywająca się ze zróżnicowaną wydajnością i nierównomiernie rozmieszczona powierzchniowo. Nie można także wykluczyć ucieczki wód zwłaszcza w głębszym piętrze do podobnych struktur w sąsiednich JCWPd.

3.5. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary zagrożenia suszą

Obszar objęty projektem jest położony poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią oraz poza obszarami narażonymi na zalania i podtopienia.

Susza jest zjawiskiem ciągłym o zasięgu regionalnym i oznacza dostępność wody poniżej średniej w określonych warunkach naturalnych. Suszą nazywa się nie tylko zjawiska ekstremalne, ale wszystkie, które występują w warunkach mniejszej dostępności wody dla danego regionu. Susza jest również naturalnym zagrożeniem o charakterze regionalnym, wywołanym głównie niedoborem opadu w połączeniu z innymi sprzyjającymi czynnikami (*Institut Meteorologii i Gospodarki Wodnej PIB*). Obszar miasta Radomska nie stanowi obszaru zagrożonego suszą w skali krajowej, jednak ze względu na zmiany klimatyczne, wszelkie działania w zakresie zagospodarowania przestrzennego powinny uwzględniać (w zakresie swojej właściwości) konieczność retencjonowania wód oraz racjonalne zagospodarowanie zasobów wodnych.

3.6. Różnorodność biologiczna i powiązania ekologiczne

3.6.1. System przyrodniczy, fauna i flora

Według geobotanicznego podziału Polski (W. Szafer) obszar miasta Radomska zaliczony jest do prowincji Niżowo-Wyżynnej, Środkowoeuropejskiej, działu Bałtyckiego, podpodziału Pasa Wyżyn Środkowych, krainy Północne Wysoczyzny Brzeźne Okręgu Widawskiego.

Roślinność obszaru opracowania to roślinność o charakterze antropogenicznym, głównie związana z działalnością człowieka oraz zielenią towarzyszącą zabudowie. Nie stwierdzono tu występowania gatunków chronionych, rzadkich w skali kraju czy lokalnie, jednak nie można wykluczyć ich występowania. Szata roślinna jest bardzo przekształconym elementem przyrodniczym analizowanego obszaru. Większość powierzchni stanowią tereny zabudowane, place magazynowe oraz drogi obsługujące teren opracowania. Występują pojedyncze drzewa oraz tereny porośnięte trawą. W południowej części obszaru opracowania występuje szpaler nasadzeń drzew i krze-

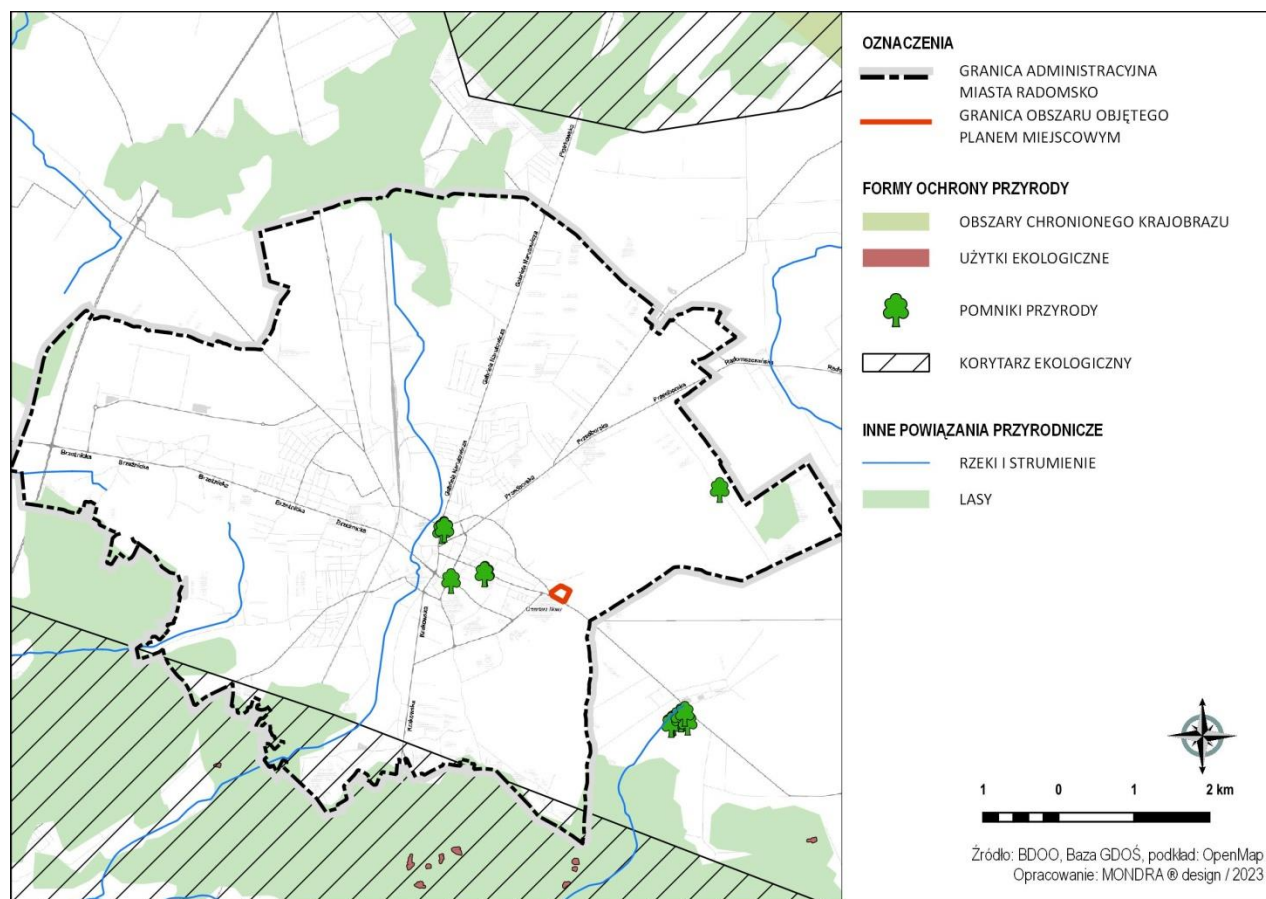
wów ozdobnych tworzących strefę zieleni izolacyjnej. Projekt planu ustala również strefę zieleni przy zachodniej granicy obszaru opracowania.

Faunę reprezentują typowe gatunki związane z uprawami zbóż oraz związane z obecnością człowieka. Wśród ptaków wymienić można skowronka, trznadła, potrzescza, pliszkę siwą, bogatkę, gąsiorka, przepiórkę, szpaka, srokę, jeżyka, kawkę, kopciuszka, kosa, kapturkę, śpiewaka. Wśród ssaków wymienić można mysz domową, polną, badylarkę, ryjówkę aksamitną, nornicę rudą, jeża wschodniego, kreta, łasicę, lisa.

3.6.2. Formy ochrony przyrody i powiązania ekologiczne

Obszar objęty planem jest położony poza obszarowymi formami ochrony przyrody, ustanowionymi na mocy przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Najbliżej zlokalizowanymi obszarami objętymi formami ochrony przyrody są Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Widawki położony na północ i północny wschód od miasta, w odległości około 4 km, i Piliczański Obszar Chronionego Krajobrazu, położony na południowy wschód od miasta, w odległości około 10 km. W odległości około 7 km na południowy wschód od miasta znajduje się rezerwat „Jasień” i obszar siedliskowy Natura 2000 „Cisy w Jasieniu”.

Ryc.6. System obszarów objętych formami ochrony przyrody w odniesieniu do granic administracyjnych miasta Radomska i lokalizacji obszaru objętego projektem planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

Przez południową część Radomska oraz na północ od miasta, w odległości około 1 km, przebiegają korytarze ekologiczne o znaczeniu krajowym – Korytarz południowo-centralny 5 i 5B (wg. ECONET). Korytarze ekologiczne są to obszary umożliwiające migrację roślin, zwierząt lub grzybów (ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody). Korytarz południowo-centralny łączy Roztocze z Lasami Janowskimi, Puszcza Sandomierską i Świętokrzyską, Przedborskim Parkiem Krajobrazowym, Załęczańskim Parkiem Krajobrazowym, następnie łączy się z Lasami Lublinieckimi i Borami Stobrowskimi oraz biegnie do Lasów Milickich, Doliny Baryczy i Borów Dolnośląskich (wg W. Jędrzejewskiego).

Ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów regulują przepisy odrębne tj. *ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* oraz rozporządzenia Ministra Środowiska: *z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*, *z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin* oraz *z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów*.

W obszarze opracowania nie są zlokalizowane siedliska objęte ww. ochroną prawną, nie można wykluczyć ich występowania jednak jest ono mało prawdopodobne ze względu na budowlany charakter terenów.

3.7. Dziedzictwo kulturowe i zabytki

W rejestrze zabytków województwa łódzkiego oraz wojewódzkiej ewidencji zabytków, prowadzonych przez Łódzkiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Łodzi, znajduje się łącznie 55 obiektów i obszarów w terenie miasta Radomska z czego 14 znajduje się w rejestrze zabytków natomiast 41 obiektów i obszarów w wojewódzkiej ewidencji zabytków. Na terenie miasta Radomska występują obiekty i obszary wpisane do gminnej ewidencji zabytków znajduje się w niej: 168 obiektów architektury i urbanistyki. W obszarze opracowania nie znajdują się obiekty oraz obszary objęte ochroną konserwatorską. Na południe od granic obszaru opracowania znajduje się cmentarz ujęty w gminnej ewidencji zabytków.

Na obszarze miasta Radomska zlokalizowanych jest 65 stanowisk archeologicznych, wokół których wyznaczono strefy ochrony archeologicznej obejmujące rejony pradziejowego, historycznego osadnictwa.

Projekt planu miejscowego ustala strefę ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego w której, nakazuje się przeprowadzanie badań archeologicznych w formie nadzoru archeologicznego przy realizacji robót ziemnych lub dokonywaniu zmiany dotychczasowej działalności wiążącej się z naruszeniem struktury gruntu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

3.8. Odporność środowiska na degradację oraz zdolność do regeneracji

Termin odporność środowiska został wprowadzony do badań nad środowiskiem przyrodniczym wraz z teorią systemów, dlatego też definicje odporności środowiska przedstawiane są w ujęciu systemowym i w pierwotnym rozumieniu odnoszą się do ekosystemu. Na poziomie ogólnym środowisko charakteryzuje jego stabilność, która definiowana jest przez „trwałość systemu w warunkach niezmiennego otoczenia oraz zdolność do powrotu do stanu oryginalnego po zakończeniu oddziaływania zakłócających czynników zewnętrznych”. Odporność środowiska na degradację to progowa wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system się nie zmienia lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia. Poniżej w formie tabelarycznej przedstawiono ocenę odporności na degradację i zdolności do regeneracji poszczególnych komponentów środowiska w zakresie możliwych oddziaływań w obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Tab. 1. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji wybranych komponentów środowiska

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania	Odporność na degradację	Zdolność do regeneracji
Powietrze atmosferyczne	- zmiana parametrów jakościowych	umiarkowana - łatwość absorpcji zanieczyszczeń	niska - duża ilość skupisk zanieczyszczeń,
Klimat akustyczny	- natężenie pola	umiarkowana - sąsiedztwo roślinności wysokiej, elementów terenowych ograniczających oddziaływanie, w sąsiedztwie emitorów hałasu	umiarkowana - duża ilość emitorów zakłóceń
Wody podziemne	- zanieczyszczenie zwierciadła wód podziemnych,	umiarkowana - niska głębokość zwierciadła - tylko częściowo występujące poziomy izolacyjne, zasilanie poziomu wodonośnego wodami opadowymi poprzez infiltrację powierzchniową	umiarkowana - wysoka możliwość zasilania i wymiany wody - dobry stan zasobów wód podziemnych nie wymagający nadzwyczajnych działań ochronnych - obszar objęty siecią wodno-kanalizacyjną
Powierzchnia ziemi	- zanieczyszczenie substancjami obcymi - degradacja mechaniczna i chemiczna profilu glebowego	umiarkowana - położenie w terenach przekształconych i w trakcie przekształceń budowlanych	umiarkowana - źródło znaczących emitorów zanieczyszczeń

Źródło: opracowanie własne na podstawie analizy stanu środowiska.

Ocena zdolności środowiska do regeneracji, czyli jego powrotu do stanu zbliżonego do tego, jaki występował przed wystąpieniem presji na środowisko, umożliwia określenie komponentów odpornych oraz mało odpornych, wymagających działań ochronnych lub naprawczych. Tereny objęte projektem są położone w obszarze charakteryzującym się umiarkowaną odpornością i zdolnością do regeneracji poszczególnych elementów środowiska, nie wymagają one nadzwyczajnych działań ochronnych lub naprawczych.

- powietrze atmosferyczne, będące pod wpływem znaczących lokalnych emitorów zanieczyszczeń,
- klimat akustyczny, będący pod wpływem zakłóceń,
- powierzchnia ziemi, stanowiąca tereny budowlane,
- wody podziemne, o dobrym jakościowym i ilościowym stanie, charakteryzujące się wysoką możliwością zasilania i wymiany wody,

Niską odpornością na degradację odznacza się powietrze atmosferyczne, łatwo absorbujące zanieczyszczenia ze względu na ilość potencjalnych źródeł zanieczyszczeń oraz ze względu na położenie w obszarze o dogodnych warunkach topoklimatycznych, ocenia się odporność komponentu jako umiarkowaną oraz jego zdolność do regeneracji na poziomie umiarkowanym. Powierzchnia ziemi, która teoretycznie stanowi komponent o niskiej odporności na degradację (przepuszczalne podłoże), ze względu na położenie w strefie zabudowy stanowi ona komponent podlegający ciągłym przeobrażeniom, co warunkuje jej umiarkowaną odporność oraz zdolność do regeneracji. Wody podziemne charakteryzują się umiarkowaną odpornością na degradację, ze względu na ich związek z powierzchnią ziemi (zasilanie poprzez infiltrację powierzchniową), co

jednocześnie warunkuje ich wysoką zdolność do regeneracji, ponieważ charakteryzują się wysoką możliwością zasilania i wymiany wody. Ponadto, czynnikiem ochronnym jest objęcie terenów siecią wodno-kanalizacyjną i zorganizowanym systemem gospodarki odpadami.

4. IDENTYFIKACJA PODSTAWOWYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW OBJĘTYCH FORMAMI OCHRONY PRZYRODY

Obszar objęty projektem nie należy do wymagających konkretnych interwencji na rzecz poprawy jakości środowiska, nie dotyczy terenów zdegradowanych lub zagrożonych oddziaływaniem pochodzenia naturalnego, znajduje się pod wpływem znaczących emitorów zanieczyszczeń. Obszar objęty projektem dotyczy terenów znacząco przekształconego przez człowieka, charakteryzującego się koncentracją czynników antropresji. W obszarach zainwestowanych problemami ochrony środowiska są gospodarka wodno-kanalizacyjna i gospodarka odpadami, jakość powietrza atmosferycznego oraz dostępność terenów otwartych oraz różnorodnych form zieleni. Niezależnie od powyższego uwzględniając analizę stanu zagospodarowania obszaru oraz wytyczne opracowania ekofizjograficznego obszaru objętego projektem oraz innych dokumentów powiązanych z ocenianym dokumentem, można wskazać poniższe problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu:

- zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego - przekroczenia dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń podstawowych - ustalenia planu miejscowego tylko w formie skumulowanej z innymi działaniami samorządu mają wpływ na eliminację zagrożeń. Wymagane są działania systemowe obejmujące funkcjonowania miasta, w szczególności w zakresie komunikacji, zaopatrzenia w ciepło oraz zieleni a także zasad lokalizacji oraz funkcjonowania obiektów mogących być emitorem zanieczyszczeń dla powietrza atmosferycznego. Plan miejscowy wskazuje tereny rozwoju obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, które potencjalnie mogą stanowić źródło zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, w zależności od zastosowanych technologii.
- przeciwdziałanie uciążliwości hałasu - obszary ponadnormatywnego hałasu oraz sposób ich zagospodarowania - ustalenia analizowanego planu miejscowego powinny uwzględniać obszary narażone na ponadnormatywne oddziaływanie emitorów hałasu, w szczególności dróg o dużym natężeniu ruchu. W planie miejscowym konieczne jest wprowadzenie ustaleń eliminujących ewentualne zagrożenia.

5. ANALIZA I OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU

Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku zaniechania realizacji ustaleń projektu dotyczą analizy tzw. „opcji zerowej” – określenia zmian środowiska w przypadku braku realizacji planowanych działań. Ocena potencjalnych zmian stanu środowiska, w tym dobór metod prognozowania tych zmian, jest uwarunkowana podstawowymi funkcjami, jakie są przypisane danemu dokumentowi w obowiązującym systemie prawnym. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ustala przeznaczenie terenów oraz zasady ich zagospodarowania, w tym zabudowy.

W obszarze oceny obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, który przeznaczają obszar jako tereny infrastruktury technicznej związanej z ciepłownictwem. Nowy dokument dodaje teren

działki nr 166/2 obr. 21 będący placem magazynowym oraz ma na celu aktualizację wybranych zasad zagospodarowania.

W przypadku nie przyjęcia analizowanego dokumentu zagospodarowanie i użytkowanie terenów i związane z tym przekształcenia środowiska obszaru, będą realizowane w oparciu o obowiązujące ustalenia planistyczne. Skutki środowiskowe pozostaną identyczne jak w przypadku przyjęcia analizowanego dokumentu.

Tab. 2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu

Lp.	Komponent środowiska	Potencjalne zmiany stanu środowiska
1	Bioróżnorodność, miejscowa fauna i flora	brak większych zmian stanu środowiska.
2	Powietrze i klimat	brak większych zmian stanu środowiska.
3	Powierzchnia ziemi	brak większych zmian stanu środowiska.
4	Wody powierzchniowe i podziemne	brak większych zmian stanu środowiska.
5	Zasoby naturalne	-
6	Ludzie i ich mienie	brak większych zmian stanu środowiska.
7	Zabytki	-
8	Krajobraz	brak większych zmian stanu środowiska.

Źródło: opracowanie własne.

6. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA, W TYM NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TYCH OBSZARÓW Z UWZGLĘDNIENIEM ZALEŻNOŚCI MIĘDZY TYMI ELEMENTAMI ŚRODOWISKA I MIĘDZY ODDZIAŁYWANAMI NA TE ELEMENTY

6.1. Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko

Przeprowadzając analizę możliwych znaczących oddziaływań projektu na środowisko odniesiono się do poszczególnych komponentów środowiska, uwzględniając elementy i zasoby środowiska przyrodniczego jak i warunki życia i bezpieczeństwa ludzi oraz wpływ na zabytki. W ocenie został określony charakter oddziaływania (pozytywne i negatywne), następnie rodzaj oddziaływania, wynikający z prognozowanych relacji ustaleń projektu ze środowiskiem, siła oddziaływania, określająca stopień odwracalności zmian w środowisku oraz horyzont czasowy oddziaływania. Wyniki prognozy zostały zamieszczone w macierzy skutków środowiskowych, opatrzonej komentarzem w odniesieniu do poszczególnych zasobów i elementów środowiska. Na końcowym etapie została określona skala oraz wielkość oddziaływań.

Analizowany projekt dotyczy terenów objętych ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Większość prognozowanych oddziaływań na środowisko jest konsekwencją zarówno stanu

użytkowania terenów, jak i podjętych rozstrzygnięć planistycznych. Analiza nie wykazała potencjalnych oddziaływań na środowisko, stanowi podsumowanie oddziaływań realizacji ustaleń planistycznych, które zostały już przewidziane na wcześniejszych etapach planowania przestrzennego oraz nowych oddziaływań, które mogą się pojawić w związku ze zmianami obowiązujących wytycznych zagospodarowania przestrzennego. Realizacja ustaleń projektowanego dokumentu nie będzie skutkować wzrostem terenów budowlanych kosztem terenów biologicznie czynnych – zmiana dotyczy terenów zurbanizowanych, podlegającym przekształceniom.

Tab. 3. Macierz skutków środowiskowych ustaleń projektowanego dokumentu

Lp.	Przestrzenne skutki ustaleń projektowanego dokumentu (w tym oddziaływania skumulowane)	Charakter oddziaływania	Występowanie oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska							
			Różnorodność biologiczna	Powietrze i klimat	Powierzchnia ziemi	Wody powierzchniowe i podziemne	Zasoby naturalne	Ludzie i ich mienie	Zabytki	Krajobraz
1	Lokalizacja obiektów budowlanych związanych z ciepłownictwem	P	-	-	-	-	-	-	-	-
		N	X	X	-	X	-	-	-	-
		Z	-	-	X	-	-	X	-	X

Oznaczenia użyte w tabeli:

X	potencjalne występowanie oddziaływań
-	brak prognozowanych oddziaływań
P	oddziaływanie pozytywne
N	oddziaływanie negatywne
Z	oddziaływanie zmienne (pozytywne i negatywne) lub trudne do określenia na danym etapie

Źródło: opracowanie własne na podstawie przyjętej metodyki opracowania.

Tab. 4. Prognozowane oddziaływania ustaleń projektu dokumentu, z uwzględnieniem oddziaływań skumulowanych

Lp.	Przewidywane oddziaływania na środowisko wg komponentów	Rodzaj, typ oddziaływań	Wielkość oddziaływań
1	Bioróżnorodność		
	- ubytek powierzchni biologicznie czynnej w obrębie terenów przeznaczonych pod inwestycję	N, B, DT, C	-1
2	Klimat i powietrze		
	- Wprowadzenie gazów i pyłów do powietrza	N, P, DT, C	-1
3	Powierzchnia ziemi (ukształtowanie terenów, gleby, stosunki gruntowo-wodne)		
	- Zanieczyszczenie pokrywy glebowej	N, B, DT, C	-1

Lp.	Przewidywane oddziaływania na środowisko wg komponentów	Rodzaj, typ oddziaływań	Wielkość oddziaływań
4	Wody powierzchniowe i podziemne		
	- wzrost ilości wytwarzanych ścieków, odpadów	N, P, DT, C	-1
5	Zasoby naturalne		
	-	-	-
6	Ludzie i ich mienie		
	- zapewnienie standardów bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i życia ludzi	P, SK DT, ŚT, S	+1
7	Dziedzictwo kulturowe i zabytki		
	-	-	-
8	Krajobraz		
	- Wzrost krajobrazów zabudowy produkcyjnej, spadek krajobrazów zieleni nieurządzonej	Z, P, SK, DT, S	0
<u>Oznaczenia użyte w tabeli:</u>			
Charakter oddziaływania:	P – pozytywne, N – negatywne, Z – zmienne		
Rodzaj oddziaływania:	B – bezpośrednie, P – pośrednie, W – wtórne, SK – skumulowane		
Siła oddziaływania:	C – chwilowe, S – stałe		
Horyzont czasowy:	KT – krótkoterminowe, ŚT - średnioterminowe DT – długoterminowe		
<u>Ocena wielkości oddziaływań o różnym charakterze w jednostce odniesienia</u>			
pozytywne	negatywne	zmiennie	Ocena
-	-	0	pomijalnie słaba, trudna do określenia
+1	-1	-	słaba, średnia
+2	-2	-	średnia, wysoka
+3	-3	-	wysoka

Źródło: opracowanie własne na podstawie przyjętej metodyki opracowania.

Skala i wielkość prognozowanych oddziaływań

Analiza prognozowanych skutków środowiskowych – oddziaływań na poszczególne elementy środowiska i ich wzajemne powiązania wykazała, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego charakteryzuje się negatywnym prognozowanym oddziaływaniem na środowisko.

Niezależnie od powyższego, wszelka działalność ludzka w środowisku charakteryzuje się wystąpieniem negatywnych oddziaływań czynników antropopresji. Przewidziane w planie miejscowym przeznaczenie terenów oraz zasady ich zagospodarowania i zabudowy są związane z określoną grupą możliwych do wystąpienia czynników antropopresji. Analiza projektowanego dokumentu oraz zmian stanu środowiska w przypadku jego przyjęcia wykazała, że przyjęcie analizowanego dokumentu nie zmieni skutków środowiskowych, wynikających z obowiązującego planu miejscowego. Jednocześnie nie wskazuje się konieczności zmian przyjętych rozwiązań planistycznych, ze względu na ich wpływ na środowisko.

Skala prognozowanych oddziaływań zależy od wielkości oddziaływań, rozumianej jako zasięg występowania określonych skutków środowiskowych. Przewidziane oddziaływanie może dotyczyć zasobów ważnych w skali lokalnej, regionalnej lub ważnych w skali całego kraju, a więc charakteryzować się wystąpieniem skutków środowiskowych w skali lokalnej, regionalnej lub krajowej. Ponadto ustalenia danego projektu mogą charakteryzować się oddziaływaniem transgranicznym. Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko

dotyczy lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego obszaru i nie obejmuje elementów ważnych ze względu na konieczność zachowania równowagi systemu przyrodniczego miasta, elementów środowiska oraz powiązań między tymi elementami o znaczeniu regionalnym czy krajowym. Wskazane oddziaływania dotyczą komponentów środowiska w obszarze objętym projektem, o miejscowej skali powiązań. Wszystkie ustalenia projektu charakteryzują się ograniczonym terytorialnie oddziaływaniem na środowisko – skala lokalna. Jednostką odniesienia tych powiązań stanowi miasto Radomsko oraz jednostki planistyczne gospodarowania zasobami znajdujące się w jego granicach. Skutki prognozowanych oddziaływań będą dotyczyć obszaru opracowania a powiązania tych oddziaływań będą mieć wymiar lokalny.

Analiza wykazała, że realizacja ustaleń projektu planu miejscowego przyczyni się do powstania nowych zagrożeń dla środowiska. Wielkość mogących wystąpić negatywnych oddziaływań jest umiarkowana. Prawidłowa realizacja ustaleń planistycznych będzie mieć charakter pozytywny, ponieważ działania pro środowiskowe są bezpośrednio zawarte w analizowanym dokumencie, zarówno w odniesieniu do ochrony środowiska przyrodniczego, jak i kształtowania warunków życia i bezpieczeństwa ludzi.

Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko – podsumowanie

Reasumując, realizacja ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko - realizacja ustaleń projektu nie spowoduje:

- ryzyka negatywnego oddziaływania na obszary, tereny lub obiekty prawnie chronione, w tym na przedmiot i integralność obszarów Natura 2000 oraz gatunki i siedliska o znaczeniu priorytetowym;
- naruszenia standardów jakości środowiska;
- uszczuplenia zasobów naturalnych, w tym wód powierzchniowych i podziemnych;
- szkód w środowisku, wymagających działań naprawczych lub rekompensacyjnych.

Skala oddziaływań zmian funkcjonalno-przestrzennych będzie mieć wyłącznie lokalny charakter a wielkość oddziaływań będzie pomijalnie niska lub niska.

Zgodnie z wymaganiami określonymi w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska:

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez:

- 1) ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopaliny, i racjonalnego gospodarowania gruntami;*
- 2) uwzględnianie obszarów występowania złóż kopaliny oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż;*
- 3) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast i wsi, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni;*
- 4) uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej;*
- 5) zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych;*
- 5a) uwzględnianie potrzeb w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom;*

6) uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy przeznaczaniu terenów na poszczególne cele oraz przy określaniu zadań związanych z ich zagospodarowaniem w strukturze wykorzystania terenu, ustala się proporcje pozwalające na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określa się także sposób zagospodarowania obszarów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka, klęsk żywiołowych oraz ruchów masowych ziemi.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje program racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, zapewnia kompleksowe rozwiązania zabudowy, uwzględnia konieczność ochrony elementów środowiska, pozwala na zachowanie równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia. Ustalenia planistyczne, z punktu widzenia środowiskowego, są poprawne i nie wymagają ustalenia rozwiązań alternatywnych do tych przyjętych w analizowanym dokumencie oraz uzupełnienia o dodatkowe działania ochronne, naprawcze lub rekompensacyjne.

6.2. Gospodarka zasobami

W obszarze planu nie występują udokumentowane zasoby złóż, podlegające ochronie, w tym udokumentowane zasoby dwutlenku węgla, których lokalizacja wymaga specjalnego sposobu zagospodarowania terenów oraz udokumentowane zasoby wód podziemnych (GZWP). W obszarze nie znajdują się również gleby chronionych klas bonitacyjnych. W związku z powyższym ustalenia analizowanego planu nie wpłyną na stan zasobów środowiska. Podsumowując można stwierdzić, że ustalenia planu nie będą negatywnie oddziaływać na zasoby naturalne.

6.3. Ochrona powietrza i klimatu

6.3.1. Stan powietrza atmosferycznego i adaptacja do zmian klimatycznych

Na klimat miasta oraz jakość jego powietrza wpływają zarówno czynniki geograficzno-przyrodnicze (w szczególności położenie w odniesieniu do głównych form ukształtowania terenu) jak i antropogeniczne. Ważniejsze czynniki antropogeniczne stanowią przekształcenia powierzchni naturalnych, rodzaje, intensywność i wysokość zabudowy, emisje zanieczyszczeń (pyłowych i gazowych), ciepła i pary wodnej. Większy wpływ ma zabudowa zwarta i wysoka, a mniejszy niska i rozproszona, w zależności od panujących stosunków hydrologicznych oraz glebowych.

Na stan jakości powietrza atmosferycznego w Radomsku główny wpływ mają zakłady zlokalizowane na terenie miasta, a także emisja zanieczyszczeń związana z komunikacją, ciepłowni zasilanej węglem oraz indywidualnych źródeł ciepła. W obszarze oprócz ciepłowni i projektowanej spalarni odpadów wpływ na atmosferę ma wzmożony ruch ciężkiego transportu, oraz zapylenie związane ze składowaniem surowców np. węgla.

Zakład ciepłowniczy jest jednym w większych emitorów zanieczyszczeń w Radomsku, pozwala na bardziej kontrolowaną produkcję energii do celów grzewczych i produkcji ciepłej wody użytkowej niż miałyby to miejsce w przypadku zapewnienia energii indywidualnie przez każdego odbiorcę. W przypadku spalarni od-

padów zostanie zastosowany szereg zróżnicowanych i rozbudowanych instalacji ochrony przed zanieczyszczeniami. W planowanej instalacji zastosowane będą metody suchego oraz alternatywnie półsuchego systemu oczyszczania spalin – jako metody usuwania zanieczyszczeń kwaśnych i pyłu. Metody ochrony powietrza zastosowane w spalarni odpadów będą w pełni zabezpieczać przed ponadnormatywną emisją zanieczyszczeń do powietrza.

Z uwagi na to, iż na dzień dzisiejszy nie można ustalić konkretnej lokalizacji planowanej instalacji, teren działek o nr ewid. 166/2 i 75 obr. 21 miasta Radomska, ograniczony liniami zabudowy, traktujemy jako potencjalną lokalizację emisji oddziaływań pochodzących z instalacji.

Maksymalna godzinowa dyspozycyjność planowanej instalacji termicznego przekształcania preRDF i RDF z odpadów komunalnych ze skojarzoną produkcją energii elektrycznej i ciepła w Radomsku będzie wynosiła **2,9 Mg/h**, co przy uwzględnieniu rocznego czasu pracy na poziomie **8 400 h/rok** przedłoży się na roczną masę spalanych odpadów na poziomie **24 360 Mg/rok**. Uwzględniając powyższe w odniesieniu do planowanej instalacji termicznego przekształcania nie będą odnosiły się konkluzje dotyczące BAT dla spalarni odpadów, opublikowane jako Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów, gdyż mają one zastosowanie do unieszkodliwiania lub odzysku odpadów w spalarniach odpadów innych niż niebezpieczne o wydajności przekraczającej 3 tony na godzinę.

Główny Inspektorat Ochrony Środowiska prowadzi na terenie miasta Radomska pomiary jakości powietrza. Punkt pomiarowy zlokalizowany jest przy ulicy Rolnej 2, która oddalona jest od obszaru objętego projektem o ok. 1 km. Zgodnie z danymi GIOŚ miasto Radomsko posiada dobry indeks jakości powietrza.

Jednym z podstawowych czynników decydującym o jakości środowiska, a tym samym w znacznym stopniu oddziałującym na jakość życia, jest stan czystości powietrza. We wszelkiego rodzaju procesach technologicznych oraz działalności usługowej stosowane są surowce i materiały, które zawierają m.in. substancje niebezpieczne dla ludzi i środowiska przyrodniczego. Zanieczyszczenia wprowadzane do powietrza mogą oddziaływać negatywnie na zdrowie człowieka i innych organizmów żywych. Pyły emitowane do środowiska powodują negatywne skutki środowiskowe, a stopień ich szkodliwości zależy od składu chemicznego i mineralogicznego oraz ich rozmiaru – od neutralnego po toksyczny.

Powyższe stanowi oddziaływanie skumulowane z innymi decyzjami w zakresie gospodarki lokalnej a jego charakter, skala i wielkość jest niemożliwa do określenia na niniejszym etapie planistycznym. Samo oddziaływanie stanowi poza planistyczny skutek środowiskowy a jego skala i zakres jest uzależniona, w szczególności od stopnia realizacji infrastruktury miasta oraz ostatecznych sposobów ogrzewania budownictwa indywidualnego oraz sposobów pozyskiwania energii, które są uwarunkowane m.in. polityką adaptacji do zmian klimatycznych, stwarzającą możliwości realizacji „pro-środowiskowych” instalacji źródeł ciepła i energii.

Oceniany dokument stanowi ramy dla realizacji mikroinstalacji w rozumieniu przepisów odrębnych, co stanowi pozytywne oddziaływanie na środowisko, w sposób skumulowany z innymi działaniami na poziomie realizacji inwestycji i użytkowania obiektów, w sposób pośredni i wtórny może oddziaływać na stan powietrza atmosferycznego oraz mikroklimat obszaru, efektywnie przyczyniając się do łagodzenia zmian klimatycznych i adaptacji do tych zmian.

Ponadto, w okresie prac inwestycyjnych wystąpi oddziaływanie związane z emisją zanieczyszczeń i zakłóceń komunikacyjnych powietrza z pracujących pojazdów i maszyn. Będzie to oddziaływanie krótkoterminowe, odwracalne i pomijalne w skali jego wpływu na ogólny stan powietrza i klimatu, w tym klimatu akustycznego.

6.3.2. Klimat akustyczny

Spośród zjawisk klimatu akustycznego najważniejszym jest występowanie hałasu. Można wyróżnić trzy podstawowe kategorie hałasu: komunikacyjny (związany z transportem), przemysłowy (związany z występowaniem zakładów przemysłowych) oraz komunalny (związany z obiektami publicznymi, maszynami budowlanymi itp.). W obszarze opracowania występuje hałas komunikacyjny oraz związany z pracą ciepłowni oraz projektowanej spalarni odpadów. Sąsiadująca z obszarem opracowania droga powiatowa oraz tereny ciepłowni generują hałas przemysłowy związany z pracą zakładu, załadunek czy rozładunek transportowanych surowców. Pozwolenie zintegrowane dla Zakładu Ciepłowniczego przewiduje poziom emisji hałasu mieszczący się w granicach dopuszczalnych dla terenów klasyfikowanych jako mieszkaniowo-usługowe (55 dB(A) w dzień oraz 45 dB(A) w nocy). W przypadku spalarni odpadów według Karty Informacji Przedsięwzięcia poziom emisji hałasu będzie wynosił 105-110 dB(A) w dzień oraz 93-99 dB(A) w nocy. Poziom hałasu emitowany przez urządzenia pracy spalarni będzie zredukowany poprzez odpowiednie środki, ograniczające jego emisję. Spalanie będzie prowadzone w sposób ciągły, natomiast transport odpadów, materiałów eksploatacyjnych będzie odbywał się w godzinach dziennych. W związku z powyższym negatywne oddziaływanie będzie występować w sposób stały z różnym nasileniem.

Negatywne krótkoterminowe oddziaływanie może wystąpić na etapie realizacji inwestycji związanych z przeprowadzeniem robót remontowo-budowlanych. Hałas oraz drgania będą emitowane głównie przez maszyny spaliny, urządzenia budowlane i środki transportu. Na etapie budowy źródłem hałasu emitowanego do otoczenia mogą być maszyny budowlane, takie jak koparki, ładowarki, spychacze itp., sprzęt specjalistyczny. Hałas związany z prowadzonymi pracami budowlanymi może występować okresowo. Uciążliwości związane z budową mają charakter tymczasowy i ustąpią w momencie zakończenia prac budowlanych.

6.3.3. Pola elektromagnetyczne

Przez obszar projektu planu miejscowego przechodzą linie elektroenergetyczne średniego napięcia dla których ustala się zakaz lokalizacji pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, tworzenia nasadzeń i utrzymania drzew i krzewów o wysokości większej niż 3 m w strefie ochronnej od napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia wynoszącej 7,5 m od osi linii.

6.4. Ochrona różnorodności biologicznej

Na terenach zurbanizowanych występuje zróżnicowana forma i presja czynników urbanistycznych, które wpływają na ekologiczne zróżnicowanie flory i fauny. Na obszarach zurbanizowanych występują różne struktury zieleni, zbiorowisk lądowych i wodnych, głównie zieleni urządzonej, w zależności od stopnia zurbanizowania miasta.

Obszar projektowanego planu miejscowego jest częściowo zabudowany zakładem ciepłowniczym, na pozostałych obszarach znajdują się place magazynowe. Część placu służy jako magazyn węgla. Obszar opracowania nie posiada walorów przyrodniczych, nie jest pokryty szatą roślinną występują w nim jedynie pojedyncze drzewa, natomiast resztę stanowią place pokryte betonową nawierzchnią. W sąsiedztwie terenu ob-

jętego opracowaniem występują od strony północnej oraz wschodniej tereny zielone oraz niezabudowane, od strony południowej teren drogi powiatowej, cmentarz oraz pojedyncze zabudowania, od strony zachodniej tereny zielone, a dalej zabudowania mieszkaniowe.

Wskutek realizacji ustaleń projektu wystąpią bezpośrednie negatywne oddziaływania na miejscową florę i związaną z nią faunę, w granicach objętych przekształceniem, związane z likwidacją zbiorowisk zieleni nieużytków i częściowym ich przekształceniem w kierunku zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie. Będzie to oddziaływanie krótko lub średnioterminowe, uzależnione od tempa prac budowlanych, w konsekwencji stałe. Prawidłowa realizacja zagospodarowania nie powinna mieć wpływu na stabilność sąsiednich ekosystemów, co możliwe będzie do oceny na następnych etapach - realizacyjnym i użytkowym. Jednocześnie możliwe są pozytywne oddziaływania, które będą wynikać z realizacji zieleni urządzonej w sąsiedztwie zabudowań, jak i w ciągach dróg publicznych. Działania będą w sposób pośredni i skumulowany pozytywnie oddziaływać na bioróżnorodność miasta.

Projekt planu miejscowego nie stwarza ram dla realizacji działań, które mogłyby naruszyć drożność i funkcjonowanie ekologicznych korytarzy lądowych i wodnych lub siedlisk istotnych w skali systemu przyrodniczego miasta lub regionu. Dotychczas przyjęta struktura funkcjonalno-przestrzenna uwzględnia wymogi ochrony przyrody i środowiska, a projektowany dokument nie wprowadza zmian w obowiązujących celach i zasadach ochrony przyrody i powiązań ekologicznych.

Zgodnie z *ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* w Polsce obowiązuje ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów. Ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów regulują przepisy odrębne tj. *ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* oraz rozporządzenia Ministra Środowiska: *z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*, *z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin* oraz *z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów*.

W obszarze objętym projektem nie wskazano stanowisk roślin, grzybów, zwierząt prawnie chronionych, ze względu na stopień przekształcenia terenów oraz położenie w strefie zabudowy - prawdopodobieństwo ich wystąpienia jest niewielkie.

6.5. Gospodarka środowiskiem gruntowo-wodnym

Realizacja zabudowy wiąże się z ogólnym zmniejszeniem się powierzchni biologicznie czynnej na rzecz terenów utwardzonych w ogólnej strukturze miasta, co pośrednio wpływa na warunki infiltracji powierzchniowej i może częściowo skutkować zwiększeniem się spływu powierzchniowego. Jednocześnie na ostateczne warunki gruntowo-wodne terenów zabudowy będzie mieć wpływ przyjęta forma zagospodarowania działek indywidualnych, w tym rozwiązania odprowadzania wód opadowych oraz lokalnej retencji wody. Prace budowlane są również związane z przekształcaniem profilu glebowego, zmianami fizyko-chemicznymi gruntów prowadzącymi do kształtowania się gleb typowo antropogenicznych terenów zabudowanych. Rozwój zainwestowania wpływa na zwiększenie zapotrzebowania na systemy infrastruktury technicznej, w tym gospodarki odpadami.

Wraz ze wzrostem zainwestowania terenów oraz ilości ich mieszkańców będzie wzrastać ilość produkowanych w obszarze odpadów, wymagających odbioru i utylizacji. Wydolność systemu gospodarki odpadami gwarantuje zmniejszenie zagrożenia wynikającego z zanieczyszczenia środowiska, w tym terenów sąsiednich, odpadami komunalnymi. Odpady wytwarzane przez Zakład Ciepłowniczy oraz spalarnie odpadów

magazynowane będą selektywnie w wyznaczonych i przygotowanych do tego celu miejscach oraz odbierane przez dostosowane do różnych rodzajów odpadów pojazdów oraz osób uprawnionych.

Do głównych źródeł skażenia gleby zalicza się nawozy, metale ciężkie, rozpuszczalniki, detergenty oraz wycieki z różnych produktów przemysłowych. W miście gleby są również zanieczyszczane solami z odladzania powierzchni drogowych i chodników. Te skażenia mogą kumulować się w glebie lub spływać do wód gruntowych, strumieni lub zbiorników wodnych. Najbardziej szkodliwe zanieczyszczenia powstają w przemyśle oraz podczas spalania węgla, rozpylania pestycydów i nawozów, wykorzystywania osadów ściekowych, a także w wielu innych procesach chemicznych. Istniejące, jak i planowane zagospodarowanie w obszarze planu miejscowego, może przyczynić się do powstania nowych zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego.

Działalność budowlana zawsze jest związana z możliwością awarii sprzętu budowlanego, co powoduje ryzyko zanieczyszczenia środowiska gruntowego substancjami ropopochodnymi. Ryzyko wystąpienia awarii jest jednak niewielkie, a przy zachowaniu odpowiednich środków zapobiegawczych z praktycznego punktu widzenia, można je całkowicie wykluczyć.

Realizacja przeznaczenia terenów będzie wiązała się z dalszym lokalnym przekształcaniem rzeźby terenu, w wyniku realizacji terenu pod zabudowę oraz nasypów budowlanych. Oddziaływanie to będzie bezpośrednio wpływać na powierzchnię ziemi, jednak oddziaływanie to będzie pomijalnie niskie w odniesieniu do form ukształtowania terenu tej części miasta.

Obszar objęty projektem planu znajduje się poza obszarami wpisanymi do wykazu potencjalnych historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi oraz poza obszarami wpisanymi do rejestru historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi.

6.6. Gospodarka zasobami wodnymi

Ze względu na brak powierzchniowych obiektów hydrologicznych w obszarze analizy ustalenia projektu planu nie odnoszą się bezpośrednio do zagadnień związanych z ochroną zasobów wód powierzchniowych. Ustalenia projektu regulują natomiast zasady prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej obszaru ustaleń. Ustalenia planu nie powinny mieć również negatywnego oddziaływania na wody, występujące poza obszarem objętym planem.

W celu ochrony zasobów wód podziemnych projekt planu uwzględnia ogólne zasady minimalizacji zagrożeń dla zasobów wodnych, poprzez ustalenie zasad funkcjonowania gospodarki wodno-ściekowej, w tym zasady zagospodarowania wód opadowych i roztopowych.

6.7. Ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego

Realizacja ustaleń projektu planu nie będzie oddziaływać na zabytki, gdyż nie znajdują się one w granicach obszaru objętego planem. W obszarze planu nie znajdują się obiekty ani obszary objęte ochroną konserwatorską oraz wskazane w gminnej ewidencji zabytków. W obszarze planu nie są również zlokalizowane stanowiska archeologiczne, zgodnie z kartami AZP. Projekt planu ustala strefę ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego w której, nakazuje się przeprowadzenie badań archeologicznych w formie nadzoru archeologicznego przy realizacji robót ziemnych lub dokonywaniu zmiany dotychczasowej działalności wiążącej się z naruszeniem struktury gruntu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.8. Ochrona i kształtowanie krajobrazu

Oddziaływanie na krajobraz może być rozpatrywane jako wpływ na poszczególne komponenty krajobrazu, skutkujące całościowymi przeobrażeniami przestrzeni lub jako wpływ na wartości estetyczno-widokowe danej jej części. Ze względu na niewielkie zmiany funkcjonalno-przestrzenne, brak zamierzeń wprowadzających w zagospodarowanie obszaru obiektów odmiennych od dotychczasowych, nie wskazuje się na zmiany krajobrazowe wynikające z realizacji założeń analizowanego dokumentu. Ostateczne lokalne walory widokowe, które stanowią subiektywne kategorie oceny, są niemożliwe do ocenienia na niniejszym etapie planistycznym.

6.9. Warunki zdrowotne

Obszar objęty analizą dotyczy terenów o funkcji infrastruktury technicznej - ciepłownictwo, ustalenia zawarte w dokumencie umożliwiają zapewnienie odpowiednich standardów ich zagospodarowania. Projekt zawiera ustalenia w zakresie ochrony sanitarnej terenów zurbanizowanych – systemów wodno-kanalizacyjnych i gospodarki odpadami. Zapewnia ustalenia dotyczące minimalizacji negatywnych czynników środowiskowych dotyczące ochrony akustycznej terenów, zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.10. Stan bezpieczeństwa publicznego oraz ochrona dóbr materialnych

Na dobra materialne występujące na obszarze miasta składają się przede wszystkim obszary zainwestowania gospodarczego, rekreacyjnego, sieci infrastruktury technicznej oraz tereny przestrzeni publicznych.

Plan miejscowy zapewnia obsługę komunikacyjną za pomocą istniejących dróg publicznych, bezpośrednio graniczących z obszarem planu. W ciepłowni oraz spalarni odpadów zostaną zastosowane rozwiązania pozwalające na przestrzeganie norm emisji substancji zanieczyszczających do powietrza, co zniweluje negatywne oddziaływanie na ludzi, rośliny i zwierzęta.

Przeciwdziałanie zagrożeniom naturalnym

Tereny objęte projektem są zlokalizowane poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią, o których mowa w *ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne* oraz poza obszarami narażonymi na zalania i podtopienia. Ponadto w obszarze objętym zmianą nie zidentyfikowano innych zagrożeń naturalnych m.in. obszarów osuwania się mas ziemnych.

Przyjęta struktura funkcjonalno-przestrzenna oraz ustalenia szczegółowe dla terenów zabudowy zapewniają możliwość zagospodarowania terenów, przy uwzględnieniu przepisów odrębnych i wykonawczych.

Lokalizacja zakładów o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnych awarii

Projekt planu miejscowego nie dotyczy zakładów zaliczanych do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii ani zaliczanych do zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, o których mowa w *ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska*.

7. MOŻLIWE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Obowiązek rozważania możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć wynika z *Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym*,

sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. Specjalnej analizie powinny podlegać inwestycje zlokalizowane blisko granic oraz te realizowane dalej i charakteryzujące się znaczącym zasięgiem oddziaływania. Obszar objęty projektem nie jest położony w obszarze przygranicznym a jego ustalenia nie tworzą ram dla skutków środowiskowych, których charakter mógłby posiadać znaczenie transgraniczne. Na etapie niniejszej prognozy nie wskazuje się na możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

8. REKOMENDACJE DLA PROJEKTU

8.1. Rozwiązania zapobiegawcze, ograniczające i kompensacyjne zawarte w projekcie

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniono ustalenia eliminujące i ograniczające możliwe negatywne oddziaływania na środowisko:

- w zakresie rozwiązań zapobiegających i ograniczających rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń i zakłóceń w środowisku: wprowadzenie zapisów dotyczących zakazu lokalizacji obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności powodującej przekroczenie dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych,
- w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego oraz klimatu akustycznego: ustalenia dotyczące zaopatrzenia w ciepło, ustalenia dotyczące ochrony akustycznej terenów, ustalenia dotyczące ochrony przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych,
- w zakresie ochrony środowiska wodno-gruntowego: wprowadzenie zapisów dotyczących środowiska wodno-gruntowego którego zmiany nie mogą negatywnie oddziaływać na tereny sąsiednie a sposób odprowadzenia wód opadowych lub roztopowych powinien uwzględniać uwarunkowania terenów sąsiednich i nie może powodować na nich szkód zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu prawa wodnego.
- W zakresie ochrony wód podziemnych: uwzględnienie położenia obszaru objętego planem w zasięgu udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 408 Niecka Miechowska.

W niniejszej prognozie nie wskazuje się konieczności zawarcia innych ustaleń dotyczących ochrony przyrody i środowiska, niż zawarte w analizowanym dokumencie. Analiza nie wykazała konieczności ustalenia działań kompensacyjnych w środowisku.

8.2. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie

Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie dotyczy tylko terenów, na których w efekcie realizacji zapisów ustaleń dokumentu planistycznego wystąpi znaczące negatywne oddziaływanie. Prognoza nie wykazała możliwości wystąpienia znacząco negatywnych oddziaływań. Projekt nie wymaga określenia rozwiązań alternatywnych, zarówno w zakresie zmiany proponowanej funkcji zagospodarowania terenu, lokalizacji przebiegu urządzeń infrastruktury czy ustaleń zaproponowanych ogólnych i szczegółowych zawartych w projekcie. W związku z powyższym nie jest wymagane przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem projektowanego dokumentu. Ustalenia miej-

scowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają konieczność ochrony zasobów środowiska. Dla analizowanego dokumentu proponowanie rozwiązań alternatywnych nie jest konieczne i uzasadnione.

8.3. Wskazanie napotkanych trudności lub luk we współczesnej wiedzy

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ze względu na planistyczny charakter ocenianego dokumentu, którego zadaniem jest określenie przeznaczenia terenów oraz zasad ich zagospodarowania, w tym zabudowy (określenie ram dla możliwych przedsięwzięć, bez precyzowania jednoznacznych zamierzeń inwestycyjnych), ma z założenia charakter subiektywny. Ustalenia planu miejscowego mogą generować korzystne skutki środowiskowe, jak i oddziaływania niekorzystne, co jest możliwe do określenia dopiero na etapie sprecyzowania konkretnych zamierzeń (etap realizacji i użytkowania). Trudności stawia poziom ogólności określonej intensywności i wielkości zamierzeń inwestycyjnych. Dobrane metody, jak i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie jest uzależniony od stanu współczesnych badań środowiska geograficznego. Luki we współczesnej wiedzy stanowią brak szczegółowych analiz stanu i prognoz przekształceń poszczególnych komponentów środowiska, m.in. rozwoju rzeźby, zmian warunków cieplnych i wodnych, dynamiki zmian roślinności i świata zwierzęcego czy rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń tj. hałasu czy związków chemicznych.

8.4. Propozycje metod analizy skutków realizacji projektu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

W celu określenia zmian jakie zachodzą w środowisku wskutek realizacji ustaleń dokumentu planistycznego prognoza oddziaływania na środowiska powinna zawierać propozycje metod analizy tych zmian oraz określać częstotliwość jej przeprowadzenia. Analiza tych zmian powinna nastąpić w ramach monitoringu, o którym mowa w art. 55 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w szczególności w zakresie: analiz klimatu akustycznego, powierzchni terenu biologicznie czynnego. Projekt planu miejscowego nie wymaga osobnego procesu monitoringu zmian, wynikających z przyjętych ustaleń planistycznych. Zmiana ta powinna być uwzględniona w ogólnym bilansie zmian przestrzennych.

Najczęściej stosowaną metodą jest metoda wskaźnikowa. Wskaźniki powinny zostać tak dobrane, by miały charakter danych ogólnodostępnych, możliwie zobiektywizowanych, wykonywanych tą samą metodyką (możliwość określenia trendu zmian). Obowiązek prowadzenia monitoringu zagospodarowania przestrzennego to obowiązek administracji samorządowej. Analizę zgodności wykorzystywania przestrzeni wskazane jest dokonać metodami GIS, wykorzystując w tym celu najbardziej aktualne mapy zasadnicze i zdjęcia lotnicze. Umożliwi to sprawne zarządzanie zasobami z zachowaniem zasad ochrony środowiska.

Natomiast profesjonalne monitoringi środowiska, prowadzone są przez odpowiednie jednostki:

- Państwowy Monitoring Środowiska, będący jednolitym system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, wspomaga działania na rzecz ochrony środowiska, poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów.
- W zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska odpowiedzialne są jednostki administracyjne i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, a w zakresie ochrony przyrody Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Lasy Państwowe oraz jed-

nostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska (IMGW, RZGW). Monitoring środowiska prezentowany jest też corocznie w raportach WIOŚ.

9. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. e ustawy o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko zawiera streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym. Celem streszczenia sporządzonego w języku niespecjalistycznym „jest zapewnienie ogółowi społeczeństwa oraz osobom odpowiedzialnym za podejmowanie decyzji dostępu do kluczowych kwestii i wniosków zawartych w sprawozdaniu dotyczącym środowiska (prognozie oddziaływania na środowisko) oraz łatwego ich zrozumienia”. Streszczenie powinno zwracać najistotniejsze informacje zawarte w poszczególnych rozdziałach / częściach prognozy.

Projekt planu miejscowego dotyczy obszaru, którego granice zostały wskazane na załączniku graficznym do uchwały nr LII/512/22 Rady Miejskiej w Radomsku z dnia 30 września 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Radomska w rejonie Zakładu Ciepłowniczego.

Obszar objęty projektem planu miejscowego obejmuje działkę na której zlokalizowany jest zakład ciepłowniczy oraz działkę pod realizację inwestycji związanej ze spalarnią odpadów. Plan miejscowy umożliwi powiększenie istniejącego zakładu oraz umożliwi lokalizację obiektów budowlanych, urządzeń i instalacji związanych z ciepłownictwem w tym również produkcją energii elektrycznej, termicznym przekształceniem odpadów, ich zgazowaniem oraz stosowaniem technologii wodorowych. Dopuszczone nowe obiekty budowlane będą wykorzystywane do pozyskania energii ze źródeł innych niż konwencjonalne (węgiel kamienny) i wprowadzenie jej do systemu ciepłowniczego oraz dodatkowo do systemu elektroenergetycznego. Pozwoli to ograniczyć negatywny wpływ ciepłowni na środowisko naturalne oraz wykorzystać alternatywne źródła energii do produkcji ciepła wykorzystywanego przez mieszkańców Radomska.

Przeprowadzając analizę potencjalnie znaczących oddziaływań projektu na środowisko odniesiono się do poszczególnych komponentów środowiska (oraz jego właściwości), uwzględniając elementy środowiska przyrodniczego, jak i kulturowego (w tym na ludzi i ich zdrowie oraz na dobra materialne i zabytki). W ocenie zostały uwzględnione rodzaje oddziaływania, w podziale na charakter (pozytywne, negatywne), relacje oddziaływania z elementem podlegającym oddziaływaniu (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane) oraz horyzont czasowy oddziaływania (krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe, chwilowe). Prognozowane oddziaływania wg przyjętych metod przedstawiono w ujęciu macierzowym w tzw. macierzy skutków środowiskowych, do wypełnienia której zastosowano znaki i kolorystykę.

W granicach obszaru objętego planem występuje możliwość lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z zakresu gospodarki ciepłowniczej. Związane jest to z istniejącym już Zakładem Ciepłowniczym zaopatrującym miasto Radomsko w ciepło oraz potrzebą modernizacji i przebudowy zakładu, w tym dostosowaniem technologii wytwarzania ciepła do nowych technologii. Głównie chodzi o zastąpienie węgla innymi alternatywnymi źródłami zasilania, w tym paliwem alternatywnym RDF i preRDF, które będą przywożone na teren zakładu tuż przed jego spalaniem. W tym celu Zakład Ciepłowniczy podjął działania mające na celu uzyskanie wymaganych zgód na lokalizację nowych instalacji do wytwarzania ciepła i energii elektrycznej. Ustalenia planu uwzględniają konieczność stosowania rozwiązań

technicznych, technologicznych i organizacyjnych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych. Można założyć, że uciążliwości związane z terenem i obiektami na nich zlokalizowanymi ograniczą się do emisji substancji do atmosfery w ilości określonej w pozwoleniach na emisję. Jednocześnie można przyjąć, zmniejszenie się emisji spalin związanych ze spalaniem węgla oraz mniejsze pylenie drobinek zalegającego na terenie węgla, którego będzie mniej.

Analizowany projekt dotyczy terenów objętych ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Większość prognozowanych oddziaływań na środowisko jest konsekwencją zarówno stanu użytkowania terenów, jak i podjętych rozstrzygnięć planistycznych. Analiza potencjalnych oddziaływań na środowisko stanowi podsumowanie oddziaływań realizacji ustaleń planistycznych, które zostały już przewidziane na wcześniejszych etapach planowania przestrzennego oraz nowych oddziaływań, które mogą się pojawić w związku ze zmianami obowiązujących wytycznych zagospodarowania przestrzennego. Realizacja ustaleń projektowanego dokumentu nie będzie skutkować wzrostem terenów budowlanych kosztem terenów biologicznie czynnych – zmiana dotyczy terenów zurbanizowanych, podlegającym przekształceniom.

Analiza wykazała, że realizacja ustaleń planu miejscowego nie przyczyni się do powstania nowych zagrożeń dla środowiska – znaczących negatywnych oddziaływań. Realizacja ustaleń nie spowoduje znaczących ingerencji i przekształceń w środowisku naturalnym, nie wpłynie negatywnie na obszary chronione oraz na obiekty i obszary zabytkowe. Nie istnieje zagrożenie fragmentaryzacją przestrzeni, wynikającą z niewłaściwych ze względów środowiskowych decyzji lokalizacyjnych – docelowa struktura funkcjonalno-przestrzenna nie zostanie zmieniona w wyniku realizacji założeń analizowanego dokumentu.

10. MATERIAŁY WEJŚCIOWE

- Strategia rozwoju województwa łódzkiego 2020, przyjęta uchwałą Nr XXXIII/644/13 z dn. 26 lutego 2013r. w sprawie uchwalenia zaktualizowanej Strategii Rozwoju Województwa łódzkiego na lata 2007-2020 i zmiany jej nazwy na Strategia Rozwoju Województwa łódzkiego 2020;
- Raporty o stanie środowiska w województwie łódzkim w latach 2010-2016, Biblioteka Monitoringu Środowiska WIOŚ Łódź, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi;
- Program ochrony środowiska województwa łódzkiego na lata 2017-2020, z perspektywą do 2024 r., ATMO-TERM S.A., Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Łodzi, Łódź 2016;
- Program Ochrony Środowiska dla miasta Radomska na lata 2019-2022;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego, przyjęty uchwałą nr LV/679/18 Sejmiku Województwa łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r.
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.);
- Informator PSH Główne Zbiorniki Wód Podziemnych w Polsce, Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa 2017;
- Łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do zmian klimatu w ocenie oddziaływania na środowisko, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
- Ochrona środowiska przed polami elektromagnetycznymi. Informator dla administracji samorządowej, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Warszawa 2011;
- Plan gospodarki odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2019-2025 z uwzględnieniem lat 2026-2031, Łódź 2016, uchwała nr XXXVI/466/21 Sejmiku Województwa łódzkiego z dnia 29 września 2021 r.
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie łódzkim – raport wojewódzki za 2019 r., Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Łodzi, Łódź 2020;
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do 2020 r. z perspektywą do 2030 r., Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2013;
- Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Radomska – uchwała nr V/53/19 Rady Miejskiej w Radomsku z dnia 20 marca 2019 r.
- Karta Informacyjna Przedsięwzięcia „Instalacja termicznego przekształcenia preRDF i RDF z odpadów komunalnych ze skojarzoną produkcją energii elektrycznej i ciepła w Radomsku”, SAVONIA PROJECT SP. z o. o. Tarnów, marzec 2022 r.

11. OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

PRACOWNIA URBANISTYCZNO-ARCHITEKTONICZNA
MONDRA® design Łukasz Woźniak

OŚWIADCZENIE

dotyczy: Prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Radomska w rejonie Zakładu Ciepłowniczego.

Oświadczam, że jako autor niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko, posiadam odpowiednie wykształcenie i doświadczenie w sporządzaniu prognoz oddziaływania na środowisko, zgodnie z wymogami art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej, za złożenie fałszywego oświadczenia.

Łódź, 27.04.2023 r.
aktualizacja 07.06.2023 r.
mgr inż. arch. Łukasz Woźniak

MONDRA design
mgr inż. arch. Łukasz Woźniak
ul. Dąbrowska 11/15-030 Rągów
NIP: 148 255 64 25, Regon: 1400540236
tel. +48 502 581 088